

Kıbrıs'ta SOSYALIST GERÇEK

Siyasi Gazete

Kasım 2004, Yıl 8 Sayı: 134 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

İki Yıl Önce Kuruluş Bildirgesinde;

EMEĞİN, BARIŞIN VE ORTAK ÜLKE YARATMANIN MÜJDESİNİ VEREN KSP 1. Kongresini yapıyor.

PARTİYE

Aydın Adamoğlu

köklerin her toprağı sever
kırac, bataklık veya çöl, farketmez
sömürü tütsün havasında yeter ki
kaya yarığına bile düşse tohumun
yeşerirsin.

gün gelir
işçiler gazeteni okur gölgende
büyürsün gelişirsin.

kongren yapılır
gelin yapılır gibi süslü
nasırlı avuçlar sımsıkı tutuşmuş gövdende
sevinirsin.

gün gelir
saf saf dizilirler gün doğumunda
şafaklar kızıl, bakışlar kızıl
yürüyüş başlar
dallarının göstendiğı ışıklı yere
övünürsün.

teşekkür ederim
geldiğın için beynime, kalbime, damarlarıma
çatır çatır kırar gibi dişlisini düzenin
sömürünün sıktıkça sıkın parmaklarını/
tek tek söküp koparır gibi/
emeğın boğazından
bir damla su bile karşılık beklemeden
güneşleri yaktdığın için karanlığıma.

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

KSP'nin yaklaşan kongresiyle ilgili olarak KSP'li genç yoldaşlarımızla keyifli bir sohbet yaptık. Okuyucularımıza aynen sunuyoruz.

KSG: Kıbrıs Sosyalist Partisi, hangi koşullarda kongreye gidiyor?

CANAN: Kıbrıs Sosyalist Partisi, emperyalizmin kirli oyunlarının, katliamlarının karşısında bir umut ışığı olarak 1.Olağan Kongresini gerçekleştirecektir. Kıbrıs'ın yeniden birleşme sürecine girdiği, Kıbrıslı Türk ve

Canan Onurer

Kıbrıslı Rum işçilerin ortak örgütlenmesinin gerekliliğinin gündeme geldiği şu günlerde Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Kongresini tamamlayıp, bu gerekliliği layıkıyla yerine getireceğine inanıyorum.

KAMİL: Bu noktada ben araya girmek istiyorum. Canan'ın söyledikleri çok doğru. Bazı koşulları da eklemek fayda var. Biraz geriye dönerek açıklamak isterim. Meydanları dolduran onbinlerin eylemler, Karpaz'dan Lefke'ye kadar yakılan barış ateşleri bizim kuruluş dönemimize denk düşüyor. KSP olarak bu gelişmelere kayıtsız kalamazdık. Böylece bir yandan gerçek çözümün AEBCH'de olduğunu, bir yandan da Annan Planı gibi bir planı dahi birleşik ve örgütlü bir mücadeleyle gerçekleştirebileceğini ortaya koymaya çalıştık. Seçimler gündeme geldiğinde, bu seçimlerin referandum olduğunu kavratmaya çalıştık. Bu seçimlerden başarıyla çıkmanın tek yolunu da tüm barış güçlerinin birleşerek seçimlere girmesi gerektiğini savunduk. Sonuçta BDH çatısı altında mücadelemizi sürdürdük. Seçimlerden sonraki referandum tecrübesi gösterdi ki, kuzey ve güney barış güçlerinin ortak örgütlü mücadelesi olmaksızın, burjuva bir anlaşma bile elde edilemez. Yeni kurulan bir parti olarak sürecin dayattığı hareketlilik dolayısıyla kendi örgütsel çalışmalarımız açısından, profesyonel bakımından birtakım aksaklıklar yaşadık. Ancak tezleri hayat tarafından ispatlanmış ve halka kendini tanıtlamış bir ortamda Kongreye gidiyoruz.

MEHMET: Birkaç noktayı da ben eklemek isterim. Bugün, Kıbrıs sorununa dönük olarak emperyalist pazarlıkların tüm hızıyla devam ettiği, TC emperyal-

istlerinin 17 Aralık'a giderken referandum sonuçlarını mümkün olduğunca kendi lehine kullanmak istediği, Rum burjuvazisinin hala daha hakimiyetçi ve şoven politikalarının yürürlükte olduğu bir dönemden geçiyoruz. Tabii burada bu coğrafyada TC'den icazetle politikalarını şekillendiren Kıbrıs'ın kuzeyindeki kimi partiler de bu siyasal ortamın figüranlarıdır. Sanırım bu ufak eklemeye bu sorunun yanıtı daha çok netleşti.

KSG: Kongremizin önemi hakkında neler söylemek istersiniz?

MEHMET: Bu sefer ilk sözü ben alacağım (Gülüşmeler) Birinci kongremiz, KSP'nin iki yıllık süreç içinde neleri yapabiliş neleri yapamadığını, nerelerde hataları olduğunu, bu hatalardan nasıl arınmamız gerektiğini yeniden gözler önüne sermek açısından büyük bir öneme sahiptir. Ayrıca, bu süreç içinde egemen sınıfların hakim olduğu medyanın, partimizi ve onun ürettiği politikaları yok saymaya yönelik girişimlerine de yeni bir cevap niteliğinde olacağı kanısındayım. Tabii ki bundan sonra izlememiz gereken yeni perspektiflerin de kongre süresince ortak bir süzgeçten geçirilmesi dolayısıyla ilerleyen dönemlerde tek vücut halinde atılımımızı gerçekleştireceğimizi umut ediyorum.

Kamil İncirli

KAMİL: Ben, ikili bir hedef görüyorum. Yani parti içi ve parti dışı olarak kategorize edebiliriz bunu. Öncelikle bu kongreyle birlikte KSP yeni bir sayfa açacak. İç örgütlenmemiz anlamında bir toparlanma dönemi olacaktır. Kıbrıs sorununun çözümü yönündeki çalışmalarımız da devam edecektir. Bunun için ortak örgütlenme çalış-

malarının, güneydeki bacağı olan Kıbrıslı Rumlara da KSP'yi anlatma, benimsetme dönemi olacaktır. KSP ne sadece kuzeyde ne de sadece güneyde oluşturulacak olan birlikteliklere destek vermeyeceğini açık bir biçimde ortaya koymaya devam edecektir.

Burjuva temelde Kıbrıs sorununa çözüm bulma siyaseti iflas ettiğinden, KSP'ye bugüne kadar yaptığı gibi siyasetinin, gerçek çözüme ulaşma siyaseti olan AEBCH siyasetinin halk kitleleri saflarında kabul görmesi çalışmalarını sürdürmek düşmektedir.

Tüm çağrılarımıza rağmen burjuva temelde çözüm bulma heveslisi partilerimiz, kendi aralarında bir çözüm planı yaratırlarsa, biz buna destek vermeye de hazırız. Ancak bunu yapmaları da çok zordur. Çünkü burjuva temelde çözümü stratejik olarak savunmak, burjuva çıkarların peşine takılmayı beraberinde getirecektir. Ama biz bir araya gelip burjuva çerçevede de olsan bir çözüm planı yapmaları halinde bunu elde etmelerine destek olacağımızı açık bir biçimde tekrarlıyoruz.

CANAN: Kamil, bana söylenecek pek bir şey bırakmadı. (Gülüşmeler) Şunları eklemek isterim; 1. Olağan Kongremiz bizim için ve Kıbrıs işçi sınıfı için çok büyük önem taşımaktadır. Partimizin bu kongreyle inşa sürecine girdiğini düşünenecek olursak, büyümeyi ve işçi sınıfının öncü müfrezesi olmayı hedefleyen bir parti için bu çok önemli bir adımdır. Önümüzde aşmamız gereken bariyerlerden biridir bence bu kongre ve bu kongreden daha güçlü çıkmak da bizim sosyalizm yolunda atacağımız en önemli adımdır.

KSG: Halkımıza ver-

mek istediğiniz bir mesaj var mı?

CANAN: Kıbrıs Sosyalist Partisi her zaman için ezilenin ve sömürülenin yanında olacaktır. Gücü oranında halkın yanında mücadelesini verecektir. İşte bu noktada halkımızda ezilenin sömürülenin yanında olan

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin gücüne güç katmalıdır, destek olmalıdır. Ve günü geldiğine yaşamak istiyorsak bizleri sürekli çantada keklik olarak gören her türden hakimiyetçi,

MEHMET: Kıbrıs halkı olarak bizler, ülkemizde huzur içinde bir arada yaşamak istiyorsak bizleri sürekli çantada keklik olarak gören her türden hakimiyetçi,

baskıcı ve ırkçı güçlere karşı halk olarak "bu memleket bizim" şiarını daha yüksek bir sesle seslendirmemiz gerektiğini düşünüyorum.

KAMİL: Halkımızın yıllardır yaşadığı katliamların, ezginin cefanın, göçlerin kaynağı emperyalist çıkar kavgalarıdır. Yıllardır bizlere kurtarıcı olarak gösterilen anavatanların aslında tek amaçları kendi burjuva çıkarlarıdır.

Sorunun BM, AB türünde emperyalist kurumlar aracılığıyla çözüleceğini söyleyenler aslında halkımızı kandırmaktadırlar. Uluslararası hukuk denilen şeyin gücünün çıkarını "kanunileştiren" bir safsatadan başka birşey değildir. Aksi olsaydı, bugün Irak'taki açık katliamların bir son bulması gerekmez miydi?

İşte tüm bunların karşısına, AEBCH stratejisi ile çıkan Kıbrıs'ın ve Kıbrıslıların enternasyonal partisi, Kıbrıs işçi ve emekçisinin partisi KSP'ye halkımızın vereceği destekle yarımlar, çocuklarımızın ve dünyamızın geleceği açısından aydınlık günler olacaktır.

Bu anlamda tüm halkımızı 1. kongremize davet eder ve onların olan KSP'yi ve siyasetini sahiplenmeye çağırıyorum.

ZHTΩ H 1n MAH

Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου (Kıbrıs Sosyalist Partisi)

Neler oluyor neler?

Politik Tezler Oluyor

CTP 'Politik Tezler' adı altında seçim programını ortaya koydu.

Bir nokta dikkatimizi çekti.

Tezler 24 Nisan'la Kıbrıslı Türklerin kendi kaderini tayin ettiğini ileri sürüyor.

İyi ama Talat yoldaş değil miydi Başbakan olarak mecliste "bağımsız değiliz be arkadaşlar bunu bilmiyor musunuz" diyen?

Oydu!

Bu ikisini bir araya koyarsak yeni bir 'kendi kaderini tayin ilkesi'nin CTP tarafından siyasete kazandırıldığını görürüz: bağımlı kalarak kendi kaderini tayin etmek!

Ve bu ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı dahil kendi kaderini tayin etme hakkının Avrupa Birliği ve günümüz emperyalist dünyasında doğru, hipokratlığa kaçmadan açık bir yorumlanışını ortaya koyar. Talat ve CTP'yi tebrik ederiz.

Hem nedir bu kendi kaderini tayin etmek biz anlayamadık gitti. Hani ulus devlet bittiymi? İster AB, ABD, İngiltere, TC, Yunanistan'ın savunduğu türden bağımlı olarak kendi kaderini tayin olsun, isterse bu ilkenin komünist yorumu -yani ulusların ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı- bunların her ikisi de şu veya bu şekilde ulusal devleti öne çıkarır.

Kıbrıs'ta Rumlar'la Türkler'in siyasi eşitliği talebi ne anlama geliyor ki? Ulusal devlet demeyen siyaset niye dayatıp durur siyasi eşitlik diye??

Annan Planı ve Kıbrıslı Türklerin bu plana evet'i üzerinden sadece TC'nin enternasyonal hukuk arenasında mevcut bazı hukuki sorunlarının üstünün örtülmesi sağlanmadı. TC'nin Kıbrıs'taki etkinliğinin korunması için onun ABD-İngiltere ile elele çalışmasının zorunluluğu da ortaya kondu, ve TC diplomasisinin Kıbrıs konusunda bu güçlerle birlikte hareket tarzı kesinleşti.

Ve bu durum TC için yararlı değil zararlı bir durumdur. Bush ABD'si ve Blair İngiltere'si İkinci Dünya Savaşı öncesindeki Hitler Almanya'sı ve Musollini İtalya'sı gibi bugünün dünyasında savaş yapıcı devletlerin başını çekmektedirler. TC diplomasisinin bu iki gücün kuyruğuna takılması, Kıbrıs'ın TC'ye karşı bu güçler tarafından bu amaçla kullanılması TC yararına bir gelişme değildir!

Kuzey Kıbrıs'ta bu nedenle Amerikan uçakları cirit atma hazırlığı yapıyorlar. Bu izolasyonları kaldırma adına yapılıyor. Ve de bizim CTP'liler bunu elde etmek için ellerinden geleni artlarına koymuyorlar.

CTP ve tüm sosyal demokrat siyasetler burjuva şartlara sığmayan, bu sınırları aşmaya zorlanan insanlık yaşamını burjuva çerçeveye sokmak için evirip çeviriyorlar.

Tezlerin bir diğer özelliği de tüm önerilerin Kıbrıs sorununu burjuva-emperyalist çerçevede çözmeye çabasından ibaret olması. AKEL de bu çerçevede hareket ediyor ama hiç değilse ve hipokratça da olsa emperyalizme karşı olmaktan bahsediyor. CTP'de böyle bir söylem bile kalmadı! Tezler bunu

ortaya koyuyor!

Erçakıca ve Beratlı Fazla Oluyor?

Bazı Yenidüzen yazarları, bazı CTP'liler bunların fazla ileri (yani fazla geri) gittiği sonucuna vardılar galiba.

Yanılıyor muyuz?

Hadi Cenk. Araştır! Gazetecilik görevini yerine getir!

Annan Planı ve Referandum'da Evet ile TC'nin AB yolu mu açıldı?

Evet. Bu doğru bir tespit.

Ama.

Esas olanı gözlerden gizliyor.

Annan Planı ve Kıbrıslı Türklerin bu plana evet'i üzerinden sadece TC'nin enternasyonal hukuk arenasında mevcut bazı hukuki sorunlarının üstünün örtülmesi sağlanmadı. TC'nin Kıbrıs'taki etkinliğinin korunması için onun ABD-İngiltere ile elele çalışmasının zorunluluğu da ortaya kondu, ve TC diplomasisinin Kıbrıs konusunda bu güçlerle birlikte hareket tarzı kesinleşti.

Ve bu durum TC için yararlı değil zararlı bir durumdur.

Bush ABD'si ve Blair İngiltere'si İkinci Dünya Savaşı öncesindeki Hitler Almanya'sı ve Musollini İtalya'sı gibi bugünün dünyasında savaş yapıcı devletlerin başını çekmektedirler. TC diplomasisinin bu iki gücün kuyruğuna takılması, Kıbrıs'ın TC'ye karşı bu güçler tarafından bu amaçla kullanılması TC yararına bir gelişme değildir!

Kuzey Kıbrıs'ta bu nedenle Amerikan uçakları cirit atma hazırlığı yapıyorlar. Bu izolasyonları kaldırma adına yapılıyor. Ve de, bizim CTP'liler bunu elde etmek için ellerinden geleni artlarına koymuyorlar.

Bu gidişle yakında ABD, KKTC'yi yarı resmi kabullenip savaş uçaklarıyla KKTC'den bölge halkları üzerine bomba yağdırırsa şaşırmayınız!

Böyle bir durum ortaya çıkarsa, bu durum Kıbrıslı Türkleri bölgenin nefret edilen insanları haline getirir!

Londra Mektubu A. ONAL

Filistin Sorunu ve Blair-Bush Zirvesi

Yaser Arafat ağır hasta olur olmaz, Blair ve Bush Filistin-İsrail konusunu görüşmek için hemen bir zirve ayarladılar ve bu zirveyi de Arafat ölür ölmez yaptılar. Basının önüne çıkan bu insan kasapları birbirlerini 'devlet adamı ve arkadaş' ilan ettikten sonra Ortadoğu'da "yan yana barış içinde yaşayan iki demokratik devlet'in var olmasından söz ettiler.

Gel gelelim emperyalizmin bu liderleri, kendi yarattıkları sorunlara çözüm bulmaktan söz ederken diğer taraftan da petrol uğruna, azami kârlar uğruna bir dizi ulusal çatışmaları da körüklüyorlar. Dünyada petrol tekeli ellerinde tutmak için yapmadıkları, devreye koymadıkları katliam yoktur. İsrail siyonizmini dişine kadar silahlandıran ve Filistin halkı üzerine süren bunlar olmalarına karşın bunda hiçbir kelime dahi bahsetmiyorlar. Kendilerinin sözünü dinlemek istemeyenleri insanlık düşmanı suç işlemekle ilan eden bu katiller, 1982'de Lübnan'da binlerce sivil halkın, genç-ihtiyar, kadın-çocuk demeden katledilmesini tezgahlayan Ariel Şaron'a toz dahi konurmuyorlar. Şaron'nu kendi

ülkelerinde önemli bir devlet adamı olarak da ağırlıyorlar.

Filistin'i avuç avuç parselleyen ve Utanç Duvarı'nı inşa eden İsrail'in bu işgal ettiği Filistin topraklarından çekilmesini ABD ve İngiliz emperyalistlerinin destekleyeceğini beklemek ölü yaser Arafat'ın gözünden yaş beklemekten başka birşey değildir. Bunlar böyle zirveler yaparken, İsraililer arasında Filistinlilere karşı intikam körüklenirken, Filistinliler arasında da İsraililere karşı intikam körüklenmeye devam ediyor aynı zamanda....

Emperyalist çıkar grupları sorunu yaratırken tam da bu temelde, milli temelde katliamları körükleyerek, nefreti körükleyerek işe başlamaktadır. Milli çatışmaların ve nefretliğin olmadığı bir ortamda emperyalizm azami karlarını elde edemez çünkü...

Peki ama neden ABD ve İngiliz emperyalistleri Filistin ve İsrail sorununu kanaya yara olarak tutmak istiyorlar?

Bu sorunun cevabı herkes tarafından bililmektedir.

Ortadoğu petrolü yüzünden!

Filistin ve İsrail sorununu devam ettiği sürece, petrol yatakları zengin olan Orta Doğu ülkeleri ABD ve İngiliz emperyalizminin desteğini kollamak zorundadır. Bu Orta Doğu ülkelerinin petrol paraları ABD ve İngiliz finans oligarşisinin kontrolündedir ve ayrıca bu ülkelerinin rejimleri büyük emperyalistlerin zararına zerre kadar hareket edemezler. Etmeye kalkışanların üzerine önce İsrail sürülür, değişik metodlarla... Sonra o olmadı kendileri doğrudan rol alırlar. Tıpkı Irak'ta yaptıkları gibi...

Uluslararası hukuktan söz edenler, bir çırpıda uluslararası hukuku görmemezlikten gelirler. 1948'den beridir uluslararası hukukun ayaklar altına alındığı yer değil mi Filistin? Bu emperyalistler ne yaptılar bunca zamandır? Ve şimdi mi zaman uygundur bu sorunu çözmeye?

Sorun, İsrail-Filistin sorununa emperyalizmin barbarlığı ortamında çözüm bulmaksa, bu ancak gücünün zayıf bir çözümünü empoze etmesi ile mümkündür. Diğer bir deyimle İsrail,

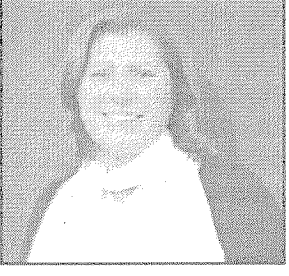
Filistin topraklarını gasp ederek, Utanç Duvarı ile çizdiği sınırları tutarak, Filistin topraklarına yerleştirdiği Yahudilerin yerleşim yerlerini sivil ve askeri olarak koruyarak ve bunu Filistinlilere empoze etmek kaydı ile ancak bir anlaşma olabilir. Bunun gerçekleşebileceğini aklından geçirenler fazla uzağa bakmasınlar Orta Doğu'da...

Şöyle bir üçyüz kilometre batıya baksınlar, Kıbrıs'a baksınlar! Bir milyondan az insanın yaşadığı bu adada emperyalistlerin neler yaptığına baksınlar!

Bush ve Blair kamuoyunun gönlünü almak ve Arafat'ın ölümünden sonra azami karlarını nasıl koruyacaklarının planlarını yaptı bu zirvede... Basına verdikleri yuvarlak laflarla dolu demeçler de bu durumu açık bir şekilde sergilemektedir.

Emperyalizm ulusal sorunları çözmeye iflas etmiştir. Bush ve Blair bunu çok iyi bilmektedir. Bunu bir türlü idrak etmeyenler hayalperesttirler.

POGO Kadın Hareketi 11. Kongre 2. Günü

POGO Kadın Hareketi'nin 11. kongresinin ikinci gününde, 6 Kasım, Kıbrıs sorunu ile ilgili konular tartışıldı. POGO yetkilisi Chistu, Kıbrıs'ta iki bölgeyi iki toplumlu federal Kıbrıs yolunda yeniden birleşmek için mücadele edeceklerini söyledi. Devamla referandumun yolun sonu olmadığını AKEL'in çözümü reddetmediğini de belirterek yabancı güçlerin müdahalesine son verilmesi gerektiğini vurguladı.

Ne kadar ilginçtir ki CTP temsilcinin konuşması sırasında AKEL'i eleştirerek Kıbrıs Rum faşistlerin yaptığı katliamları Kıbrıslı Rumların hepsine mal etme tavrını sergiledi. KSP Kadın Bürosu adına konuşma yapan Zehra Cengiz ise Kıbrıslı kadınların emperyalistlerin adamız üzerinde oynadıkları oyunları bozmak için ortak vatan mücadelesinde yerlerini almaları gerektiğini vurguladı.

Konuşmanın metni aynen şöyle:

Merhaba Dostlar,

Merhaba ülkemizin yeniden birleştirilmesi için bir araya gelmiş KIBRISLILAR!

Uzun ayrılıkçı yılların ardından, bugün POGO'nun gerçekleştirdiği 11. Kadın Kongresi'nde, bağımsız ve birleşik Kıbrıs için tarihsel süreç damgasını vuracak bir mücadelenin ipuçlarını görmekten mutluyuz.

Ülkemiz nüfusunun en az yarısını oluşturan biz Kıbrıslı kadınlara, Kıbrıs'ı yeniden birleştirme mücadelesinde çok büyük görev ve sorumluluklar düştüğünün bilincindeyiz.

Ülkemizde onyıllardır yaşanan ve Kıbrıs halkına dayatılan ayrılıkçı, yıkıcı politikaların getirdiği çatışma ve uzlaşmazlıklar sonucu adamızın bölünmesi, biz Kıbrıslı kadınlara da tamiri çok güç yaralar açmıştır.

Kıbrıslı kadın, bugün parçalanmış ailenin, göçlerin, bölünmüşlüğün, çözümsüzlüğün ve acıların bileşkeninden oluşturulmuş bir sürecin getirdiği yıkımın bilinciyle, "Ortak Vatan" mücadelesinde yerini almaktadır. Kıbrıs'ın kuzeyinde ve güneyinde çeşitli sivil toplum örgütlerinde ve partilerde görevler yapmaktadır.

Dış güçlerin adamız üzerinde oynadıkları oyunu bozmak için bir araya gelmektedir.

Bugün burada toplanan örgütlerde yer alan kadınlar, geçmişin karanlıklarında, acılar içinde kıvrılan ama sessiz duran kadınlar değildir artık. Yaşanan süreç, Kıbrıs Rum ve Türk halkını kaçınılmaz olarak ülkesine sahip çıkmak için harekete geçirmiştir. Bunun geriye dönüşü yoktur. Ve işte bu noktada Kıbrıslı kadın, ülkesinin yeniden birleşmesi ve ortak vatan mücadelesinde yerini almaktadır.

Bugüne kadar yaşanan mücadele sürecinde ve özellikle 2000'li yıllardan sonra Kuzey'deki Kıbrıslı kadınlar ülkelerine sahip çıkmak için erkeklerle yan yana, omuz omuza meydanları doldurmuşlar, barış içinde bir arada yaşamının yollarını aramaya başlamışlardır. İnönü Meydanı'nda gerçekleşen mitinglerden birinde yapılan bomba ihbarına rağmen, kadınların çocuklarıyla birlikte orada olması, bu azmin bir sonucudur.

Bu süreç Kuzey'de kadının yükselen bilinç sürecine büyük bir katkıdır. Kadın sokakta, kadın radyolarda, televizyonlarda, medyada %65 gibi bir oranla ne istediğini anlatmış ve her görev ve sorumlulukta, işine, eşine, çocuklarına olan sorumluluklarının ağırlığına rağmen, üstün bir performans göstermiştir.

Varabildiğimiz noktada, bizler Kıbrıs Sosyalist Partisi Kadın Bürosu olarak, birtakım gerçeklerin altını çizmek istiyoruz:

1-) Ülkemizin her iki yarısında ayrı ayrı gerçekleşen mücadeleler bizleri birleşik bir Kıbrıs'a götüremez. Bunun için, adanın her iki yanında iki toplumlu değil, "ortak vatan için ortak örgütlenme" şiarını hayata geçirmeliyiz.

2-) Milli cephe örgütlerinden vazgeçilmeli ve sorunun Kıbrıs halkı ve yabancı güçler arasındaki bir sorun olduğunun bilinciyle davranmalıyız.

3-) Bu doğrultuda oluşturacağımız ortak örgütlerle Birleşik Kıbrıs'a giden yolda, dış güçlerin değil, ada halkının çıkarlarını koruyacak çözümleri birlikte üretmeliyiz.

4-) İki toplumlu iki kesimli federal bir anlayış savunulacaksa, yabancı güçleri dışlayan bir bakış açısıyla bunu formüle etmeliyiz.

5-) Biz Kıbrıslılar, kuracağımız ortak örgütlenmeyle, Kıbrıs halkını, bağımsız, yabancı güçlerden arınmış, birleşik bir Kıbrıs'a, yabancı dayatmalara gerek kalmadan, bulacağımız ortak çözümlerle ulaştırmalıyız.

6-) Kurulacak örgütlenmede kadının her seviyede görev almasını ve çözüm sürecinde her türlü karar organlarının içinde bulunmasını teşvik etmeli ve desteklemeliyiz. Bu yolda gerekirse parti ve sivil toplum örgütlerindeki eksikleri giderici kararlar aldirtmalıyız.

7-) Bizler, Kıbrıs Sosyalist Partisi Kadın Bürosu olarak, kongrenizde ortak örgütlenmeye ilişkin kararlar almanızın, bu süreçte ivme kazandıracağı inancıyla sizleri selamlıyoruz.

MEMLEKET HÜKÜMETSİZ BIRAKILMAMALI PEKİ YA BARIŞSIZ?

UBP Genel Başkanı Eroğlu'nun hükümeti kuramamasından sonra görev Talat'a verildi.

Talat yaptığı açıklamada, ülkenin hükümete bırakılamayacağını vurgulayarak, bütün fonksiyonlarını yerine getiren bir hükümet oluşturma çabalarını sürdüreceklerini belirtti.

En temel hatanın barış güçleri olarak birlikte seçime girilmemesinde ve güneyi unutarak birlikte örgütlenmeye gidilmediği için yapıldığını düşündüğümüzde hükümet krizlerinin de nasıl sonuçlanacağını farketmemiz gerekiyor.

Biz yıllar boyu defalarca Kıbrıs sorununu burjuva temelde çözmeye kalkışmanın burjuva çıkarların çatışmasını da beraberinde getireceğini söyledik.

Bunu, en son Annan planı döneminde de gördük.

KSP haricindeki tüm parti ileri gelenleri "ha çözdüler, ha çözüyorlar" diye halka umut tacirliği yaptılar.

Gelinen hükümet krizinin de burjuva çözüme bağlı olarak burjuva çıkarların değişmesinin ürünü olduğunu görmemiz gerekiyor.

Neden barış güçlerinin birliği sağlanamadı? Neden güneyle birlikte ortak örgütlenme hasıraltı edildi?

Bunların yanıtları, çözüm arayışının niteliğinde gizlidir.

X partinin Y partisini beğenmemesi gibi vitrine sunulan basit mazaretlerde değil.

Zaten gelinen süreç de bu sorunun bu şekilde çözülemeyeceğinin bir ispatı olarak tarihe yazılırken, birleşik cephe siyasetimizin halk kitleleri nezdinde kanıtlanışının da bir örneği oldu.

Talat, memleketi hükümete bırakmamak gerektiğini söylüyor.

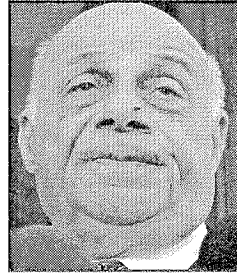
Peki CTP'nin hükümete geldikten sonra, iyice ayyuka çıkan "Türkiye ile işbirliği, ilişkileri sıcak tutmak" politikası ile çözüm, barış istencini de çöpe atma siyaseti neyle açıklanabilir?

Burjuvalar arası saf tutmanın, emperyalizme burnunu bile gösterememenin adı "memleketi hükümete bırakmamak" olamazsa, varsın o memleket hükümete kalsın.

Bize burjuvazinin değil, halkın çıkarlarını savunan hükümet lazım.

DENKTAŞ ÇİZMELERİ GİYECEKMİŞ

Rauf Denktaş, BRT'de katıldığı bir programda, kendisine yöneltilen cumhurbaşkanlığından sonra siyasete devam edip etmemeye ilgili soru üzerine;

"Eğer bu işler böyle giderse, çizimleri giyip de halkın içersine ineceğiz."

diyerek, mücadeleye hazır olduğu mesajını verdi.

Yaptığı açıklamada cumhurbaşkanlığına "bıraktıktan" sonra sesinin daha yüksek çıkacağını belirten Denktaş, kanla kurdukları devletin anlaşma ile verilemeyeceğini ifade etti.

İyi de Denktaş bey hiçbir zaman çizimlerini çıkarmadı ki...

Çıkarmasını mı bekliyorduk?

Ya da bizim çizimleri bir köşeye bıraktığını mı düşündüğümüzü sanıyordu?

Önemli olan, çizimleri giymek ya da çıkarmak

değil, çizimlerin kime ait olduğunu ve bu çizimleri kimin giydirdiğidir.

Değil mi Denktaş bey?

Bu ada üzerinde at koşuttan emperyalizme karşı nasıl bir tavır aldığı noktası açıklığa kavuşturulduğunda, çizimleri de kimin giydirdiği ortaya çıkacaktır.

Daha önceki sayılarımızda, Sosyalist Gençlik gazetesinde "Türkiye sosyalist olursa Denktaş gene ona anavatan demeye devam eder mi" diye bir soru sormuştuk...

İşte işin sırrı burada...

Çizimlerin de...

Sık sık aramızda ajanların olduğunu söyleyen Denktaş'a adada kaç tane MIT ajanının olduğunu sormak isteriz.

Ya da CIA...

Ya da MI6...

Giymeye hazırlanan, gıcır boyalı, cilalı çizimler kim veriyor acaba??

OTOMOBİL SATIŞLARINDA PATLAMA, KAZALARDA DA...

Yapılan araştırmalara göre 160 bin kayıtlı aracın bulunduğu Kuzey Kıbrıs'ta, bu yılın Ocak-Eylül ayları arasında otomobil pazarında toplam 9 bin 866 yeni araba satışı yapıldı.

En fazla satışı 907 araba ile Ford gerçekleştirdi. Ford'u 371 araba ile Volkswagen, 362 araçla Citroen ve 355 ile de Peugeot izledi.

Sizce son zamanlarda patlama yaşanan trafik kazalarıyla bu satışların bir ilgisi var mı?

Toplu taşımanın yokedildiği ülkemizde her gün yeni arabalar trafikte seyreliyor.

Bundan da en fazla kârı araba satıcıları ile petrol tekelleri elde ediyor.

Ve her gün yeni bir trafik kazasında yaşamını kaybedenlerin isimleri televizyon kanallarında sıralanırken, "acaba içinde tanıdığımız birisi var mı" endişesiyle ekrana kilitleiyoruz.

Traji-komik bir şekilde de,

"bizden birisi" kurban gitmemişse bir "oh" çekip diğerlerine üzülmeye başlıyoruz.

Kimdir bunların sorumlusu?

Ehliyet verenler mi?

Trafik kuralları mı?

Yol yapısı mı?

Bunlar kimlerin istek ve ihtiyaçlarına göre şekilleniyor?

İnsan canını değersiz görenlerin sisteminde bu kadar araba satışı kime, neye hizmet ediyor?

Ülke ekonomisinin gelişmesi mi CTP?

Turizmde patlama yaşanması mı?

Kimler mutludur bu satışlardan?

Eğer ülke ekonomisinin gelişimi araba tacirlerinin, petrol tekellerinin zenginleşmesi ise, sizler trafik katliamlarına destek vermeye devam ediniz.

Ülkeye dünyanın dört bir yanından arabaları sokunuz.

Toplu taşımanın canına okuyunuz.

Petrol tekellerini zengin etmeye devam ediniz.

Ne de olsa ülke ekonomisi gelişiyor değil mi?

Ford geliştiriyor bu ülkenin ekonomisini...

Her parçalanmış araba ve arabasının içinden çıkan cesetler, bir "fedakarlığın" göstergesi değil mi?

Madem ülke ekonomisi gelişecek, herkes varını yoğunu araba ve petrol tekellerine hibe etsin.

Yollar kan gölü olmaya devam etsin.

Akşamları saat 19:00dan sonra minibüs bulunmasın...

Ne önemi var ki...

Ekonomimiz patlama yapacak, o "bizi istemeyen" Rumlara da gününü göstereceğiz insanlarımızı tekellerin kârları uğruna yollarda kurban ederek...

Kolay gelsin tekeller ve de onların bekçileri hükümetler...

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR

Gerçekleri yazan
Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek
gazetesine saldırmak
marifet mi sayılıyor?

Bir parti kendine Sosyalist diyorsa emperyalizme
karşı bir program sahibi olmalıdır.
Kıbrıs Sosyalist Partisi dışında hangi partinin
böyle bir programı vardır?

Kıbrıs'ta KSG-KSP
dışında amacı işçi sınıfı
iktidarını kurmak olan
başka bir yapı var mı?

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR

Partili İşçiler 1. Kongre'yi nasıl değerlendiriyorlar

Hazırlayan: Canan ONURER

Yılmaz Yılmazoğlu

S.G: Kıbrıs Sosyalist Partisi sizin için ne ifade ediyor?

Y.Y: KSP sosyalizm yolunda ilerleyen Kıbrıs halkının en büyük önder partisidir. Yani Kıbrıs işçi sınıfı için önder olmayı kendine amaç edinen ve bu yolda da karallıkla yürüyen bir partidir.

S.G: Kıbrıs Sosyalist Partisinin 1. Kongresini nasıl değerlendiriyorsunuz?

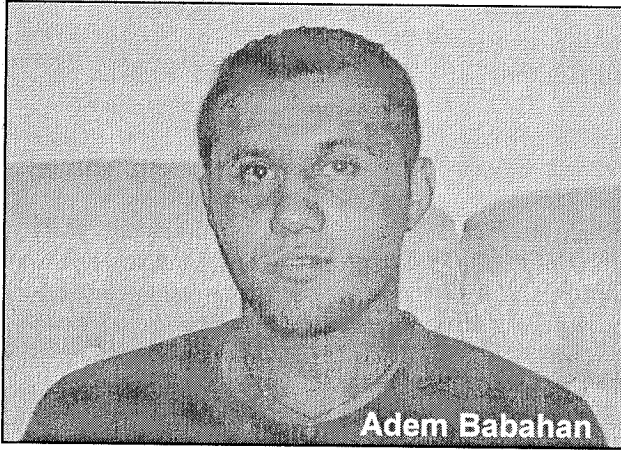
Y.Y: Genişlenmekte olan partimizin en somut ayaklarından bir tanesini temsil etmektedir. Daha da iyi olacağını düşünüyorum. partimizin kendine amaç bildiği bu yolda sağlam, kararlı ve güçlenmiş bir şekilde yürüyebilmesi için atılacak olan bir adımdır bence bu kongre.

S.G: Kongre sonrası yapılması gerekenler nedir sizce?

Y.Y: Bu konu gerçekten üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur. Bakıldığı zaman KSP'nin en sağlam olması gereken noktalardan biride örgütlenmedir. Bu örgütlenme konusunda çok daha aktif çok daha hırslı bir şekilde ilerlememiz gerekmektedir. Çok daha iyi organize olup halkımızı bu iş için motive etmemiz gerektiğini düşünüyorum.

S.G: KSP'ye bir mesajınız var mı?

Y.Y: Aynası iştir kişinin lafa bakılmaz. Yani ilerleyerek güçlenerek ve daha da gelişerek yola devam edelim!!!

Adem Babahan

S.G: Kıbrıs Sosyalist Partisi sizin için ne ifade ediyor?

A.B: Kıbrıs'taki partilerden çok farklıdır. Çok daha üst dedir benim için Kıbrıs Sosyalist Partisi. Doğru dürüst bir parti olduğu gelir aklıma. İşçilerin partisi olmayı amaçlayan., doğrunun ve ezilenin yanında olan bir partidir. Bizleri iktidara taşıyacak olan gerek kadrolarıyla gerekse siyasetiyle sağlam bir partidir. Partinin içindeki insanlarda gerçekten dürüst bu davaya baş koymuş insanlardır. Partinin içinde bulunan insanlar bin bir fedakarlık yaparak bu yolda ilerliyorlar buda çok güzel bir şey.

S.G: Kıbrıs Sosyalist Partisinin 1. Kongresini nasıl değerlendiriyorsunuz?

A.B: Şuan bakarsak KSP'nin 1. olağan Kongresi en üst seviyededir. Bir gencin hayata atılması gibidir. Kendi ayakları üzerinde durabilme ve hayatını en iyi şekilde devam ettirebilme savaşına benzedirim ben aslında. Yani bizim siyasetimiz sanki de yeni ortaya çıkmış gibi görünebilir ama çok eskiye dayanır. İşte bunu da halka göstermemiz gereklidir.

S.G: Kongre sonrası yapılması gerekenler nedir sence?

A.B: Amaçlarını daha sağlıklı çevreye daha çabuk ve anlatarak yaymalı. Örgütlenerek büyümesi gerekmektedir. Bunları yaptıktan sonra KSP bence halkla birlikte en üst parti olacaktır.

S.G: KSP'ye bir mesajınız var mı?

A.B: Çok doğru çok dürüst bir yoldayız devam edelim arkadaşlar!

Mehmet Zengin

S.G: Kıbrıs Sosyalist Partisi sizin için ne ifade ediyor?

M.Z: KSP benim için görüş ve ideolojime uyan bir partidir. Bu güne kadar hiçbir siyasal parti ile diyalogum olmadı ta ki KSP ile tanışana kadar. KSP'nin işçinin, emekçinin yanında olduğuna inanıyorum. Bunu için onlarla yürümeye karar verdi. Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin siyasetine ve insanlarına güveniyorum. Bu kavga için yani sosyalizm kavgası için onlarla yürümek gerçekten çok güzel.

S.G: KSP'nin 1. Kongresini nasıl değerlendiriyorsunuz?

M.Z: Kongrenin anlamı bence caddede yürürken bir aynada kendisini görmesi gibidir. Üstünü başını düzeltir ve yoluna devam eder. İşte bu anlamda bu kongre bizim için önemlidir. Bu kongreyi başarıyla atlatmak sosyalizm yolunda önemli bir adımdır. Umarım herşey istediğimiz gibi olur.

S.G: Kongre sonrası yapılması gerekenler nedir sence?

M.Z: Birbirimize her zamankinden daha fazla bağlanmalıyız. Önümüzde katedeceğimiz yollarımız var. Örgütlenme açısından Güney Kıbrıs'a yönelmeli ortak örgütlenme için tüm gücümüzü vermeliyiz. İşçilerin önder gücü olma yolunda kadrolar yetiştirmeli ve elimizde bulunan tüm imkanları kullanıp daha güçlü bir şekilde halka propaganda yapmalıyız. Derdimizin aslında onlar olduğunu tüm halka anlatmalı ve destek almalıyız.

S.G: KSP'ye bir mesajınız var mı?

M.Z: Öncelikle partideki bütün yoldaşlara selamlar! İşçilerle kolkola daha sıkı olalım, aydınlık yarınlar bizi beklemektedir. Daha uzun yolumuz var birlikte.

ARAFAT

dönemde başını çektiği İsrail ordusu Lübnan kamplarında bulunan binlerce sivil halk ve çocuk Filistinli katledilir. Bu İsrail işgali sonunda FKÖ Tunus'a taşınır.

1987 de Batı Şeria ve Gazze'deki Filistinli gençler ayaklanma (İntifada) başlatırlar. Bu ayaklanma 6 yıl sürer.

Arafat 12 Aralık 1988'de BM'de terörizmi lanetler, İsrail'in bir devlet olarak Filistin'de 'var olma hakkını' tanıır. Ertesi gün, insan kasabı ABD devlet Başkanı Ronald Regan 13 yıldan beri uygulanan FKÖ ile temas yasağını kaldırır.

1990 da Arafat Saddam'ın Kuveyt'i ele geçirmesini desteklemesinin ardından Arap devletleri FKÖ'ne yardımlarını durdururlar.

Oslo'da yapılan gizli toplantılar sonunda 13 Eylül 1993'de Beyaz Saray'da bir anlaşma imzalanır. Buna göre Filistinlilere, 1967'de Ürdün'den alınan Batı Şeria ve Mısır'dan alınan Gazze bölgelerinde de İsrail'e bağlı otonom devlet kurma hakkı verilir.

1 Temmuz 1994'de Arafat Filistin'e döner ve Filistin Otoritesi Devleti kurulur. FKÖ İsrail'in yok edilmesi talebini programından çıkartır.

Arafat Filistinlilere Oslo görüşmeleri ve İsrail ile yaptığı anlaşma sayesinde sefalet ve baskıdan kurtulacaklarını vaat etmişti. Yabancı sermayenin bu anlaşma ile bol miktarda Gazze'ye akacağını söylemişti.

20 Ocak'ta yapılan genel seçimlerde Filistin Otoritesi'nin Başkanı olarak seçilen Arafat'a 10 Aralık 94'de İsrail Başbakanı olan Rabin'e ve İsrail Dışişleri bakanı Peres'e Nobel Barış Ödülü verilir. Böylece Nobel Ödüllerinin içeriği de açıkça görülmüş oluyor.

Oslo görüşmeleri sonunda çıkan anlaşmaya göre beş yıl içerisinde Filistin Bağımsız Devleti kurulacaktı. Ancak dört yılda anlaşma maddelerinin uygulanmasında sürekli olarak cambazlıklar yapıldığı için pek ilerleme sağlanamadı.

23 Ekim 1998'de Wye River anlaşması yapılır. İsrail barış için toprak verdiğini iddia eder (kimin toprağını kime veriyorsa artık).

Ama İsrail, "Arafat şiddeti önlemiyor" diye bu anlaşmayı da uygulamaz.

Dört yıl içerisinde gerek Gazze'de gerekse Batı Şeria'da Filistinlilerin sefil yaşamı bir adım iyileşmedi. Yasser Arafat eski popülarlığını yitirmeye başlar.

11 Temmuz 2000'e gelindiğinde ABD'de 'Kamp David'de 9 gün süren toplantılar sonunda İsrail Başbakanı Barak ve Arafat anlaşmazlar.

28 Eylül 2000 tarihinde Lübnan'da Filistin kamplarında

sivillerin ve çocukların öldürülmesinden sorumlu Ariel Şaron Filistin topraklarında olan Hararan al-Şarifi ziyaret ederek Filistinlileri provoke eder ve böylece ikinci İntifada da başlamış olur. Bu dönemde aynı zamanda İsrail'e intihar saldırıları da artmaya başlar.

Bunun hemen ardından Ariel Şaron başbakan seçilir. Bu intihar saldırılarını mazeret gösteren İsrail 3 Aralık 2001'de İsrail Arafat'ın 3 helikopterini bombalar ve onu Ramallah'daki ofisinde hapis eder.

Haziran 2002'de, insanlık düşmanı suçları bariz olan Bush, Filistinlilerin genel seçimlerde başkan olarak seçtikleri Arafat'ı başlarından atmaları için Filistinlilere çağrı yapar. Şimdilerde de Bush ikide bir her ülkede demokratik seçim istediğine vurgu yapmaktadır. Bush'a göre: aday gösterdiği kişi yüzde bir oyla seçilse o ülkede "demokrasi var", istemediği aday yüzde beşyüz oyla seçilse bile o ülkede "demokrasi yok" demektir. Onun istediği kişi başa gelinceye kadar seçim yapmak zorundasınız ki demokrat olasınız. Yoksa başınıza bomba yağdırırlar sizi demokrat yapmak için.

Emperyalistlerin baskılar nedeniyle Arafat Mahmud Abbas'ı (Abu Mazen) başbakan atar. Farklılıklar nedeniyle Abu Mazen istifa eder. Yerine Ahmet Qurei (Abu Ala) getirilir.

Arafat üç yıldan beri hapis olduğu ofisinde Ekim 2004'de hastalanır. Hastalığının ne olduğu bir türlü bilinmez.

29 Ekim'de tedavi için Paris'e götürülür, birkaç gün sonra komaya girer, 11 Kasım'da ölür.

Cenazesi için Devlet töreni 12 Kasım'da Mısır-Kahire'de yapılır ve aynı gün büyük sevgi gösterileri arasında Gazze Ramallah'da gömülür. Filistinliler bu mezarı geçici mezar olarak görmektedir, çünkü kendisi Doğu Kudüs'te, Al-Şarif camisinde gömülmek istemiştir.

Okur Filistinlilerin yaşamında, Filistinlilerin mücadelesinde aktif olarak yer alan aktörlerin sınıfsal karakterine göz atarsa, bugün kurulmak istendiği ilan edilen Filistin devleti topraklarının 1967'ye kadar Ürdün ve Mısır toprakları olduğunu da hatırlarsa, tüm küçük uluslar gibi Filistinlilerin de emperyalizmin ve yerli burjuvaların elinde bir oyuncağa dönüştürüldüklerini, bu konumdaki ulusların kurtuluşunun ancak ve ancak komünizmle mümkün olacağını kolaylıkla görecektir. Komünizme en muhtaç uluslar küçük, güçsüz uluslardır! Emperyalizmin yarattığı uluslar hapishanelerinden ve karışık haksızlıklar yumağından, çeşitli ulusların kardeşliğini sağlamaya muktedir komünizm dışında bir çözüm yalanla iştigaldir!

Nazlıca

Nazlı Şahin

KSP Kongreye Giderken

Bütün dünyayı ve Kıbrıs'ı baskı ve sömürü altına almaya çalışan emperyalist vahşetin yaşandığı günlerde Kıbrıs Sosyalist Partisi ilk kongresini yapacak.

Irak'ta Felluce'ye yönelik ABD barbarlığını tüm dünya izledi. Koca bir kent, içinde yaşayanlara bakılmaksızın hedef alındı ve yakılıp, yıkıldı. Kentin ve kentlilerin suçu ise ülkedeki ABD işgaline karşı direnmekti. Bugün bütün dünya halklarının gözü önünde açıkça katliamlar yapılmaktadır. Katledilen sadece Irak halkı değildir. Sizlere barış getireceğiz diye kandırılmaya çalışılan sadece Filistin halkı değildir. Halkların bağımsızlık isteği, özgürce yaşama ideali, insanlığın en temel değerleri katledilmeye çalışılmaktadır. Bugün insani değerlere sahip herkes Irak'a bakarak, ABD ve AB'ye üye bazı ülkelerin emperyalizminin dünyayı nereye sürüklediğini, insanlığa nasıl bir gelecek hazırladığını görebilir. Ama bilinmelidir ki, Felluce'de kazılan toplu mezarların görüntüleri, bütün halklara emperyalizmin mezarını kazma çağrısı yapmaktadır.

Yıllardır çözümsüzlük çözümdür diyerek Kıbrıs halklarını baskı altında tutan, emperyalizmin politikalarını uygulayan kuzey ve güneyin işbirlikçi burjuva yetkilileri her iki toplumun en temel insan haklarını ayaklar altına alarak, Kıbrıs'ı her yıl daha da artan bir biçimde baskı ve zulmün ülkesi haline getirdiler. Çürüyen sistem ayakta kalabilmek için Türkiye ve Yunanistan'ın, kontrgerilla, mafya-faşist katiller-devlet görevlilerinin aynı organizasyon içinde yer aldığı çetelerin sarmaladığı bir ülke haline getirdi. Ekonomi, IMF ve Dünya Bankası başta olmak üzere uluslararası tekelin çıkarlarına göre şekillendirildi. Ekonomi çökertildi, karapara ticareti, mafya yöntemleri, fuhuş ve faizcilik ekonominin dayanağı haline getirildi.

Bütün bu gidişata dur demek isteyen Kıbrıslı Türk halkın barış isteği, insanca yaşama isteği temelinde yaptıkları eylemlerle çeşitlenen mücadeleler, gençliğin akademik ve demokratik talepleri ve ülkeden göç etmeme istekleri uğruna yürüttüğü mücadele, emekçi kesimlerin düzen partilerden kopma isteğinin giderek güçlenmesi; kapıların açılmasıyla birlikte iki toplumun işçi ve emekçilerinin sınıflarının kitlesel mücadelelerini birleştirecek, bu hareketi barış ve özgürlük mücadelesine bağlayacak bir işçi sınıfı partisine duyulan ihtiyacın arttığı bir dönemde, kuruluşunu gerçekleştiren ve önümüzdeki günlerde ilk kongresini yapacak olan KSP, kendilerini emekçilerden yana gösteren, çözüm ve barış istediklerini söyleyen çeşitli adlar altındaki partilerden farklı olarak her iki toplumun işçi ve emekçilerini "Anti Emperyalist Birleşik Cephe" şiarı ile çatısı altında birleştirmeyi amaçlayan işçi-kitle partisi olarak kendini tanımladı.

Kuruluşunun iki yıllık döneminde, taktiğini ve sloganını masa başında oturarak değil, halk hareketinin ritmini, onların ruh hallerini dikkate alarak belirledi. Örgütlenme ve mücadele hattını bu anlayışa uygun olarak koydu. Bürolarda üye bekleyen ya da medyatik gösterilerle yığınları etkilemeyi esas alan tarzı redderek doğrudan halkın bulunduğu her alanda mücadelenin içinde yer aldı. Bu mücadele içinde hem kendisini sürekli yenileyen hem de emekçi yığınların düşünmesine yardımcı olmaya çalışan bir mücadele partisi oldu. Bu yolda ilerleme kararlılığında bir parti olduğunu gösterdi. Kıbrıs halkına "Artık boş söze karnımız tok" mesajını vererek, kurtuluşun halkın kendi elinde olduğunu vurguladı.

İşçi sınıfının ve emekçilerin iktidarını kuracak olan bu parti, insanlığı onura ve barışa götüren partidir. Öyleyse arkadaşlarım; bu partinin bayrağının daha yukarı çekilmesi, insanlığın onurunun, özgürlük ve barış aşkının, bağımsızlık aşkının ve sosyalizm aşkının daha yukarı çekilmesi olacaktır.

Parti hepimizi alnımızdan öpüyor, biz de partinin halkı sosyalizme taşıyacak önderliğine güvenerek ellerimizi birleştirmeliyiz.

KSP'nin birinci kongresini selamlıyorum.

Parka

Ziya Çelik

YAŞASIN BİRİNCİ KONGREMİZ

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Birinci Olağan Kongresi toplanıyor.

Kongreler, Leninist partiler için hataları görme, bunları düzeltme, eksiklikleri tamamlama, siyasal açılımlarının doğruluğunu/yanlışlığını sorgulama ve ilerisi için somut görevler, taktikler koyma açısından büyük öneme sahiptir.

Birinci Kongre, emperyalizmin tüm vahşetinin acımasızca yaşandığı, insanlık düşmanı suçların her gün gözümüzün önünde işlendiği bir dünya düzeninde toplanıyor.

Birinci Kongre, burjuva iktidarların, işbirlikçi iktidarların emekçi kesimleri ve işçi sınıfını apolitikleştirme, duyarsızlaştırma, örgütsüzleştirme hamlelerinin had safhaya ulaştığı bir toplumsal sistemde toplanıyor.

Birinci Kongre, Kıbrıs sorununa burjuva-emperyalist temellerde çözüm bulma arayışlarının/siyasetinin iflas ettiği bir dönemde toplanıyor.

Birinci Kongre, emperyalizmin yarattığı sorunu emperyalistlerle birlikte, ve son tahlilde emperyalistlere darbe vurmadan elde etmenin imkansızlığının kanıtlandığı bir dönemde toplanıyor.

Birinci Kongre, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin "Çözemezler" tespitin bizzat

pratik ışığında kanıtlandığı bir dönemde toplanıyor.

Birinci Kongre, tüm ada çapında ortak örgütlenmenin yaratılmadığı sürece, Annan Planı gibisinden rezil bir emperyalist planın dahi elde edilemeyeceğinin gözler önüne serildiği bir dönemde toplanıyor.

Birinci Kongre, Kıbrıs sorununun tek çözümünün Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ile gerçekleştirileceğinin, buna karşı çıkmanın ise, insanlık düşmanı suç işleyen canavarların suçlarına dolaylı/dolaysız alet olmanın tescillendiği bir dönemde toplanıyor.

Tüm bu tespitlerin ve olguların aksini kim iddia edebilir?

Kıbrıs sorununa bulunmaya çalışılan çözümlerin kaynağını farklı yerlerde arayanlar bizzat pratik tarafından ispatlanan bu tezlerle karşı duracaklardır.

Çünkü her sınıfın ve sınıfların öncü müfrezelerinin düşünüş, tespit ve çözüm yolları farklıdır.

Hala daha aynı siyasal duruşlarla emperyalizmin yarattığı sorunlara çözüm bulmanın abesliğinden ve yanlışlığından dönmenin zamanı geldi de geçiyor bile!

Yıllardır savunduklarımızın bugün pratikte ve en önemlisi halkın yaşayarak öğrenmesi sonucu ispatlanması, kendilerine sosyalist, komünist, devrimci diyen partilerimizin şapkalarını önlere alıp düşünmeleri için bir fırsattır.

Kongreler, atılım dönemleridir demiştik.

KSP de, bu atılım döneminin içinde... Elimizde Kıbrıs'ın kurtuluşunu sağlayacak devrimci bir programımız var.

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

Elimizde, emperyalist çözüm türlerinin bu soruna derman olamayacaklarının ispatı var.

Elimizde, emperyalizmin Kıbrıs sorununu çözemeyeceğinin pratikte ispatlanması (taktikimizin de katkısıyla) var.

Elimizde, burjuva çözüm türlerine angaje olmuş partilerin siyasetlerinin iflası olgusu var;

Ve bizlere düşen çok önemli görevler de...

Halkımızı, siyasetimiz çerçevesinde örgütlemek!

KSP'yi güneyiyle kuzeyiyle, ada çapına yayılmış, politikalarının doğruluğuna ikna olmuş işçi sınıfının ve emekçi

kitlelerin, yurtsever devrimci aydınların dev kitle partisi haline getirmek!

Emperyalizme karşı, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere işçi sınıfı ve emekçileriyle dayanışmamızı geliştirmek ve bunu dayanışmayla sınırlı tutmayarak, ortak hedefimize ulaşmak için Birleşik Cephe'yi kurmak!

Birinci kongreye bu olgular ve hedeflerle gidiyor Kıbrıs Sosyalist Partisi!

Kongre kararlarıyla bunu pekiştiriyor, ilerisi için ufkumuzu açıyor Kıbrıs Sosyalist Partisi!

Özgür, mutlu ve sömürsüz bir gelecek için yolumuzu aydınlatıyor Kongremiz!

Emperyalizme, işbirlikçilerine, faşist kemik yalayıcılarına karşı sınıfsal kınımızı Marksist-Leninist bilimle bileyiyor Kongremiz!

Leninizmin, Komintern'in yolunda yürümeye devam!

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin 1. Kongresi'ne şan ve şeref!

Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne şan ve şeref!

Yaşasın Kıbrıs Sosyalist Partisi!

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

Herşey Parti ve Devrim İçin!

İspanya İç Savaşı

Sayfa 10'den devam...

Devrim ve Karşı-Devrim

Faşistler, Halk Cephesi hükümeti ile güçlerini kaybedeceklerini çok iyi bildiklerinden harekete geçtiler. Bir dizi gerici komutan sahte evraklar düzenleyerek Komintern'in Ağustos 1936'da hükümeti ele geçirme planları olduğunu iddia ettiler. Halbuki böyle bir plan yoktu. Eskiden burjuva yazarlar da bunu iddia ediyorlardı. Oysa son dönemde Komintern ve Sovyet belgelerinin herkese açılmasıyla beraber bunun yalan olduğu görüldü. Burjuva yazarlar bile en sonunda bunu kabul etmek zorunda kaldılar.

Komutanlar askerlerle beraber o dönemde İspanya'nın sömürgesi olan Fas'ta isyan başlattı. İsyanın başını Franco çekiyordu. Aslında bu isyan önceden planlanmıştı. Alman ve İtalyan faşistleri ile beraber...

Askerlerin yarısından azı isyan etmişti. Ancak devrimci güçler gittikçe kontrolü ellerine geçirmeye başladı. Katalonya

bölgesinde Anarşistler güçlü idi. Sovyet yanlısı PSOE'nin Katalonya hükümetinde yer almasını Anarşistler engelledi. Anarşist CNT'nin ittifakta olduğu troçkist POUM idi.

İspanya Komünist Partisi iç savaşın geldiğini gördü. Kırılarda ve şehirlerde demokratik orta ve küçük burjuvazinin desteğini sağlamak için sadece faşistlere ve gericiye ait olan işletmelere el konulması taraftarıydı.

Anarşistler Barcelona'da Milis Komitesi kurarak tüm sol partileri bu komiteye uymaya çağırdı. CNT yönetim kurulunda olan Prieto şunları söylüyordu:

"Doğrudan diktatörlüğe geçtik. Bolşevikler bile İspanya'daki anarşistler kadar hızlı değildiler." Bunları söyleyen anarşistler Katalonya bölgesinde yabancılara ve özellikle de İngiliz işletmelerin devletleştirmediler, el sürmediler.

Tarım ve endüstride işçiler fabrikaların ve toprakların kontrollerini ellerine

almaya başladılar. Katalonya bölgesindeki anarşistler hükümete Eylül 1936'da katıldılar. Kolektifleştirme emirnamesi ile işletmeler ve topraklar işçilerin kontrolüne verildi. Ancak bu kolektifleştirme sadece büyük işletmelerle kalmadı. Küçük işletme ve dükkan sahipleri ve küçük köylüler de buna sürüklendi. Anarşistler merkezi planlamayı ret ettiklerinden her işletme fazla kâr getiren ürünler üretmeye girişti.

Anarşistler ayrıca devrimin başlaması ile beraber devrimi sağlamlaştırmak için savaş ekonomisinin kontrol altına alınması gerektiğini anlayamadı. Merkezi hükümet bunun çok iyi bilincindeydi ve Katalonya hükümetini bu konuda bu yöne çekmeye çalıştı.

Franco Faşistleri İspanya'da karşı devrimin başarısı için Hitler ve Mussolini ile bağları güçlendirdi. Mussolini, Franco Fas'ta iken ona uçak, silah ve teçhizat sağladı.

Bu durum karşısında Cumhuriyet hükümeti yurtdışından silah almak için girişimde bulundu. Ancak Fransa ve İngiltere "tarafsız" davrandı. Sovyetler Birliği İspanya'daki Cumhuriyet hükümetine Uçak, Tank, silah ve cephane sağladı. Hatta 9 gemisi bile İtalyan denizaltıları tarafından bu yüzden batırıldı.

Sovyetler Birliği, cumhuriyet hükümetinin toprak reformunu hızlı bir şekilde devreye koymasını tavsiye etti. Ancak Halk Cephesi'ndeki bazı ittifak partileri bu konuda kararsız ya da geç hareket etti. İspanya Komünist Partisi anarşistler gibi öne fırlamadı. Çünkü devrimin başarısı aynı zamanda ittifak güçlerinin birliği ile olabileceğini çok iyi biliyordu.

Komintern İspanya'da faşizme karşı dünyanın her yerinden destek sağladı. İspanya'ya Kıbrıs'tan da savaşmaya giden Enternasyonal Tugaylar, Komintern'in etkili çalışması sonucu başarı sağladı.

1937'ye gelindiğinde Cumhuriyetçiler, faşist orduya karşı savaşacak bir ordu henüz oluşturamışlardı. Ülkenin batısı

ve güneyi faşistlerin eline geçmişti.

Özellikle UGT Genel sekreteri Largo Caballero'un Stalin'in köylüler konusundaki uyarısını ne kadar ciddiye aldığı açık değil.

Komintern ve Sovyetler Birliği devrimin sürekli kabarık kalmayacağını bilincindeydiler. Ya cumhuriyetçiler kısa sürede üstün gelecekler ve başarı sağlayacaklardı ya da kitleler savaştan bezginlik duyacaklar ve yavaş yavaş devrimi terk edeceklerdi.

Faşist orduya karşı düzenli bir ordu kurulması girişimi yavaş gidiyordu. Anarşistler Katalonya bölgesinin dışındaki hükümette yer almasına karşın Bask milliyetçileri ile dönem dönem beraber hareket ediyordu.

Devrim saflarında tek hedefe doğru hareket etmede zorlanılıyordu. Asgari müştereklerde bile anlaşmak zor oluyordu.

Caballero hükümeti krize girdi. Yeni hükümeti oluşturmakla görevlendirilen Caballero, eskiden CNT'nin desteğini alırken bu kez CNT'ye daha az bakanlık verince bütün planları suya düştü ve eskiden maliye bakanı olan Negrin yeni hükümeti oluşturdu. Herkes İspanya Komünist Partisi'nin disiplinli, vizyonu olan ve büyüyen bir parti olduğunu görüyordu. Negrin hükümeti İspanya Komünist Partisi ile uyumlu çalışacak bir kabine oluşturdu. Kabinede olanlar değişik siyasi parti ve sendikalara üye idiler ama gelmekte olan faşizm canavarını çok iyi biliyorlardı.

Kızıl Ordunun oluşturulması için çalışmalar hızlandırıldı. Hitlerin 5. Kolu ile işbirliği yapan Troçkist POUM kapatıldı. POUM'da yer alan milisler diğer birimlere dağıtıldı.

Savaş ekonomisinin devreye sokulması için CNT ikna edilmeye çalışıldı. Ancak CNT merkezi her hangi bir otoriteye ideolojik olarak karşı oldukları için Kızıl Ordunun hızla oluşturulması ve ekonominin savaşa ayarlanması mümkün olmadı.

Devam edecek...

ÇAĞ-SEN KIBRIS TÜRK DEVLET
ÇALIŞANLARI SENDİKASI

Çağ-Sen'den Basın Açıklamaları

Çağ-Sen sendikası Ertaç İcemen imzasıyla yayınladığı basın bildiri-leriyle posta dairesindeki keyfi uygulamalarına ve Kumyalı Meslek Lisesi Turizm Uygulama Oteli'ndeki kıyım karşı tepkisini belirtti.

Posta dairesinde sürgüne benzer keyfi uygulamalarla dört çalışan başka yerlere zorla aktarıldığını söyleyen İcemen bu davranışların "eskiyi aratmayacak şekilde keyfilik" olduğunu söyledi.

Eğitim Bakanlığına bağlı Kumyalı Meslek Lisesi Turizm Uygulama

Oteli'nde çalışan ve Çağ-Sen'de örgütlenmiş iki çalışanı müdür ve Eğitim Bakanlığının işbirliği içerisinde içten atıldığını söyleyen İcemen Turizm Uygulama Oteli'nin beş yıldan bu yana zor şartlarda çalışanların ihtiyat sandığı yatırımlarını ve birçok haklarını gasp ettiğini de söyledi. Müdürün Eğitim bakanlığından habersiz iş yapmadığını da vurgulayan İcemen işten çıkarılan sendika üyelerinin bir an önce haklarının geri verilmesi için grev dahil her türlü eylem yapma konusunda kararlı olduklarını açıkladı.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Nijerya'da %25 Zamma Karşı Grev

Afrika'nın en büyük petrol ihracatçısı olan Nijerya'da petrolün litresine yapılan %25'lik zam petrol işçilerinin greve gitmelerine neden oldu.

Günlük bir doların altında ücret alan işçiler greve büyük destek vermektedirler. Ücretlerin düşük tutulması yanında petrolün de ucuz kalmasını isteyen işçiler kararlı olduklarını belirtiyorlar.

Zamma karşı protestoların başlamasının ardından Nijerya devlet başkanı da Nijerya İşçi Partisi'nin de içinde yer aldığı bir komite oluşturdu. Bu komitenin ne tür yetkilere sahip olacağı belirtilmemekle beraber işçilerin karşısında alınacak kararlar için burjuvazinin de ortak duruş sergilemek kararlılığı açıkça görülmektedir.

Emperyalistler Arası Kutuplaşma

"Çok kutuplu dünya" olarak ortaya atılan proje kapsamında AB, ABD, Çin, Japonya ve Kanada ile olan stratejik birliğine Hindistan'ı da ekledi.

Birbirlerine, dünya nimetlerinin paylaşımında rakip olan emperyalist güçler zaman zaman aralarında belli anlaşmalar da yaparak kutuplar yaratmaktadırlar.

En son AB'nin Hindistan ile böyle bir anlaşmaya gittiği bildirilmektedir. Bu anlaşma ile AB ve Hindistan ABD ile bazen yürürlüğe yavaş uygulanan yüksek teknoloji transferinin hızının hem AB hem de Hindistan için hızlandırılacağını ümit etmektedirler.

Verilen bilgilere göre Hindistan'ın bir Avrupa projesi olan Galile uydu projesine ilgi duyduğu yönündedir. Çok ileri teknolojiyi içeren bu Avrupa projesi, 'Küresel Yer Belirleme Sistemi' diye bilinen ABD'nin işlettiği sisteme, ileride alternatif oluşturabilir.

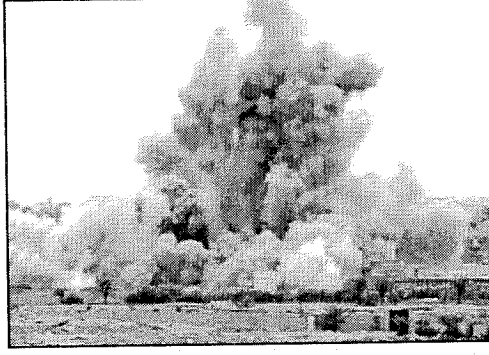
Özel mülkiyet temeline dayanan yüksek kâr için tekeller arası mücadele ve de birleşmelere güzel bir örnek...

Felluce'de Kimyasal Silah Saldırısı

Amerikan işgal ordusu, Irak'ta her gün yeni bir insanlık suçuna imza atıyor. Felluce kentine yönelik imha saldırısı 4. gününde işgalcilerin kimyasal silah ve zehirli gaz kullandığı bildirildi. Direnişçiler, "İşgal birlikleri gaz kullanıyor. Direnişçilere karşı, uluslararası hukukça yasaklanmış olan kimyasal silahları kullanıyorlar. Bu silahlar nedeniyle onlarca masum sivil öldü. Cesetler yollarda yatıyor" diyerek gazetelere açıklamalarda bulunuyorlar.

Adı gizli tutulan Felluceli bir doktor da, sınır gazına maruz kalan direnişçileri gördüğünü, bu kişilerin çıldırdığını söyledi. Bir direnişçi ise, sivil halka yönelik bu korkunç saldırı nedeniyle, insanların ciddi biçimde yandığını anlattı.

Önceki gün itibarıyla, ABD ordusunun napalm ve salkım bombaları gibi, BM tarafından yasaklanan silahları kullanmaya başladığı bildirilmişti. Amerikalılar, napalm kullandıklarını reddetmiyorlar.

Yoğun bombardıman nedeniyle Felluce'nin her noktasında büyük bir yıkım meydana geldiği bildirilirken, ABD uçak ve helikopterleri, camilerde toplanan sivil halkı bombalamaya devam ediyor. Saldırıdan önce ABD emperyalistleri şehrin suyunu ve elektriğini kesiyor. Bölge halkını açlığa itiyor. Kentteki en büyük sorunun, yaralananlara müdahale edebilecek yeterli sağlık merkezinin bulunmaması olduğu belirtiliyor. Birçok

yaralının kan kaybindan evlerinde ve sokaklarda öldüğü yönünde haberler geliyor.

Direnış sürüyor

Direnışçiler ile ABD ordusu arasındaki çatışmalar, kentin merkezinde ve güneyinde yoğunlaşıyor. ABD uçakları da bu bölgeleri sürekli bombalıyor. İşgal komutanları, kentin yüzde 70'inde kontrolü ele geçirdiklerini ileri sürdü. Ancak direnişçiler bu haberi yalanladı. Bazı kaynaklar, ABD'nin kentin sadece yüzde 20'sine hakim olduğunu, bu bölgelerde de sokak sokak çarpışmalar yaşandığını bildiriyorlar.

Direnışçilerin Reuters ajansına gönderdikleri video kaydında da, esir alınan Irak Ulusal Muhafız Birliği'nin 20 üyesine dair görüntüler yer aldı.

Saldırının başından bu yana, 11 ABD ve 2 Irak askerin öldüğü açıklandı. Sivil can kaybı konusundaki belirsizlik sürüyor.

Nerede Petrol Orada İç Savaş, Ulusal Çatışma

Afrika'nın incisi olarak bilinen Fildişi Sahili geçtiğimiz haftalarda yeniden iç çatışmalara sahne oldu.

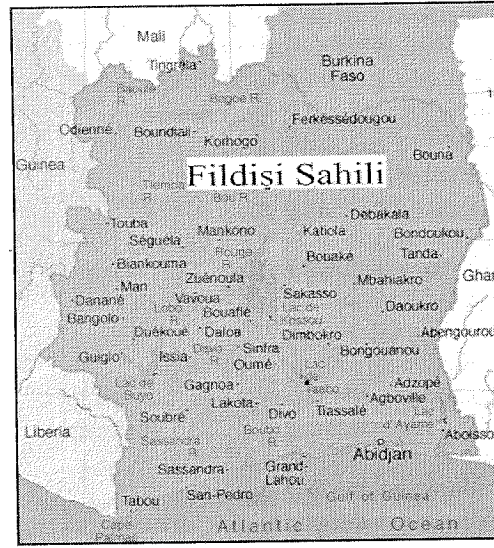
Fildişi sahili Afrika'nın batısında Atlantik Okyanusunda kıyısı olan bir ülke. Gine Körfezinde bulunan ülkelerin ortak özelliği ise sığ ve derin denizlerdeki zengin petrol yataklarıdır. Fildişi sahili de bunlardan birisi.

17 milyon nüfuslu bu ülke 1960'da Fransa'dan bağımsızlığını alırken aynı zamanda Fransız tekelleri ile anlaşarak bu bölgede kakao üretimine konsantre oldu. 50 bin civarında hala daha burada yaşadığı bildirilmektedir. 1999'a kadar hiçbir iç çatışma sorunu yaşamayan bu ülke bu tarihten itibaren askeri darbe ile yeni bir iç savaş yaşamaya başladı.

Fakat bundan daha önemlisi Fildişi Sahili doğal gaz ve petrol yatakları bakımından da kıyılarında zengin bir duruma sahiptir. Yakın geçmişe kadar bunun sayesinde ülkenin ihtiyacından fazla elektrik üretimi sağlıyordu.

Kakao, kahve ve kereste ihracı yakın geçmişe kadar ülkenin %70 gelir kaynağı idi.

1980'lerde bu bölgede büyük oranda doğal gaz ve petrol kaynakları tespit edildi. Böyle bir durumda dünyanın büyük petrol tekelleri buraya akın etti. Fransız petrol tekeli yanında Anglo Amerikan petrol tekeli Ocean'da bu bölgeye yatırımlara başladı. 1999'da askeri darbe ve 2002'deki iç çatışmaların altında yatan neden işte hangi tekellerin bu

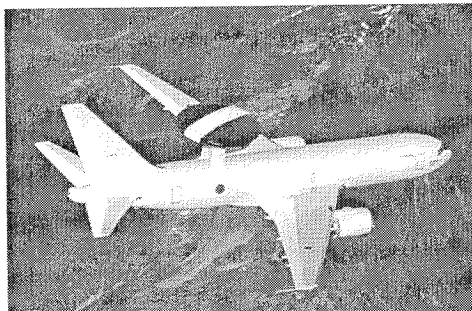
petrol yataklarına sahip olacağı çatışmasıdır; Anglo-Amerikan tekelleri mi, Fransız tekelleri mi?

2002'deki ateş kes anlaşması ile beraber Fransa 5,000 çatışma bölgelerine yerleştirdi. Ne kadar ilginçtir ki tam Irak'ta ABD emperyalistlerinin Felluce saldırısından hemen önce hükümet güçleri, uçakları Fransız askerlerini bombalıyor. Fransa emperyalistleri de buna karşılık olarak hükümete ait askeri havaalanlarını ve uçaklarını bombalıyor.

Fildişi Sahili'nde artık çatışmalar yerleşik Fransızlara karşı bir saldırıya dönüşüyor. Fildişi Sahili'nde iç savaş tekrardan başladı.

Kuzey ve Güney bölgeler arasındaki çatışmalar bu haber hazırlandığı sıralarda devam etmekteydi.

Emperyalizm işte kendi çıkarları uğruna insanları birbirine kırdırmaktan hiçbir zaman geri durmuyor. Zengin bir ülke olan Fildişi Sahili'ni bile yıkıma itmek için her türlü dalavereyi çevirmekten geri durmuyor.

Kasım ayı başında dünyanın askeri hava, uzay şirketi olan Boeing açıkladığı raporda kârlarının son üç ayda %78 arttığını bildirdi. Üç aylık net gelirinin daha önceleri 250 milyon civarında olduğu bildirilirken son üç aylık gelir 456 milyon dolara çıktı. Şirketin yaptığı açıklamada "savunma" sanayisinin çok kârlı olduğu bildirildi.

Boeing şirketinin savunma sanayisi yılda 8.3 milyar dolar gelir getirmektedir.

Savaş Kârları Artırır!

Yıkım araçları olarak kullanılan bu ürünler insanlığa sefalet yokluk ve acı getirirken bir avuç Boeing hissedarlarına da kârlar ve eğlence getiriyor. Emperyalizmin çıkarları ve tahakkümüne karşı çıkanlara karşı kullanılan bu silahlar milyonlarca insana yıkım getirirken bir avuç azınlığa da boluk getiriyor.

Sivil havacılıkta ise Avrupa'nın Airbus şirketine rekabette bazı ihaleleri kaybeden Boeing'in sivil havacılık sanayisindeki gelirleri de %8 azalarak yılda 4.6 milyar dolar gelir sağlamıştır.

Boeing firmasının müşterileri arasında Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) de bulunmaktadır. Şirketten yapılan açıklamaya göre TSK dört adet 737-700 model, havadan erken uyarı ve kontrol sistemi

(AWACS) ihtiva eden uçak siparişi verdi. 2007'de ilk ikisinin teslimi planlanan uçakların geriye kalan ikisi de 2008'de teslim edilecektir. Birinci uçağın üretiminin tamamlandığını açıklayan Boeing gerekli elektronik donanımların takılmasına ve denemesine geçileceğini açıkladı. Geriye kalan üç uçakla ilgili gerekli değişikliklerin ise Türkiye'de TAI firması tarafından yapılacağı bildirildi.

AWACS sistemi hava saldırılarında uçaklara yön veren, havada uçaktan uçağa yakıt ikmalini koordine eden aynı zamanda havada istihbarat bilgileri ile karadaki faaliyetleri izleyebilecek özelliklere sahiptir. Kelimenin tam anlamıyla hava sahasını kontrol altında tutabilecek güçtedir.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...**Kulis**Halil Yılmaz
halilyilmaz23@yahoo.com**Haydi Bush'a Sövelim!**

Geçenlerde bir televizyon programında günümüzün rockcularından Haluk Levent'in bir röportajını dinliyorum. Haluk Levent'in son albümünde Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Bush'u eleştiren bir parça varmış. Bush'un yaptıklarını eleştiren ve "çek ellerini" diyen Haluk Levent "sol" kişiliğini pekiştiriyor bu parçayla.

Son zamanlarda bir çok "sanat" icra eden medyatik kişilikler Bush'u eleştiren eserler piyasaya sürüyor. Acaba bu Amerika'nın Irak'a saldırısından mı kaynaklandı? Yoksa bir anda hepsinin dünya görüşü değişti mi? Yoksa bu işten nasıl karlı çıkarız diye düşündüler mi?

Cevap çok basit bence. Cevap Michel Moore'la başlayan ve dünyanın bir çok yerinde devam eden "haydi Bush'a sövelim" deyip ünlerini ve ceplerini pekiştirenlerin tutumlarıdır.

Peki Bush Amerikan başkanı olmasaydı Amerika Irak'ı işgal etmeyecek miydi?

Peki Bush Amerikan başkanı olmasaydı Amerika İsrail'in Filistin'i işgal etmesine destek vermeyecek miydi? Cevabı siz verin.

Cevabınızda yardımcı olmak için bazı bilgiler verelim. Vietnam zamanında Bush yoktu. Latin Amerika'ya zulüm edilirken Bush

yoktu. Körfez savaşında da küçük Bush yoktu. Ama Amerika ve Amerikan Emperyalizmi vardı.

Yani Bush olmasaydı da başka bir emperyalist başkan çıkıp da "Biz dünyayı çok sömürdük, çok halkı birbirine düşürdük, çok zulüm ettik gelin artık bitirelim" diyecek miydi acaba? Eğer cevabınız "diyecek" ise çok saf-sınız demektir.

Sadece Bush karşıtlığıyla bu zulüm, bu işgaller, bu vahşet durdurulamaz. Peki bu "sanat" icra eden ve "sol" kişilikler bunu bilmiyor mu sizce? Yani dünyadan haberleri yok mu? Elbette bunları biliyorlar bu "sanat" icra eden "sol" kişilikler. Ama iş çıkar mesele-

sine geldi mi, iş ün meselesine geldi mi dünyadaki vahşetin, dünyadaki yoksulluğun, dünyadaki sınıflar arasındaki uçurumun önemi tüy kadar hafif kalıyor onların kafasında. Ama yine de "sanat" icra ediyorlar kendi kafalarında. Sanat; cepleri doldurmaksa, yanlışları ve hataları görüp bile üstünden geçip insanları uyutmaksa, üne ün katmaksan sanat, bırakalım sanat icra etmeye devam etsinler bu kişiler. Nede olsa bir gün sanatın ne olduğunu gösterecek o uyutmaya çalıştıkları insanlar onlara...

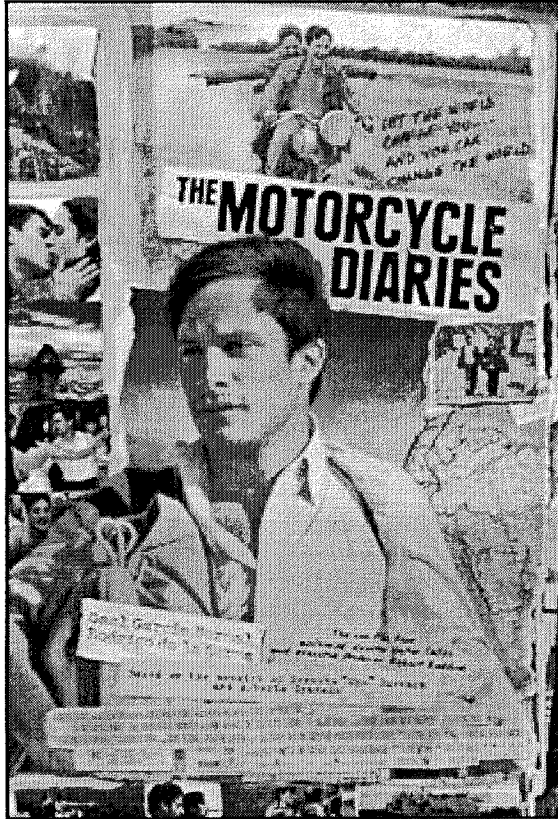
Motosiklet Günlüğü

Che'nin günlüklerinden yola çıkılarak çekilen "Motosiklet Günlüğü" geçen haftadan itibaren gösterime girdi.

Ernesto Guevara De La Serna, devrimle birlikte anılan ismiyle Che Guevara, Latin Amerikalı bir gerilla olmanın dışında, insanın içindeki devrim ateşinin de sembolüdür. Küba Devrimi'nin (1956-59) önderlerinden olan Che, Arjantin'de İspanyol-İrlanda asıllı ve sol eğilimli bir orta sınıf ailesinin oğlu olarak dünyaya geldi. 1953'te tıp öğrenimini tamamlayan Guevara, tatillerinin çoğunu Latin Amerika ülkelerini gezerek geçirirdi. Kitlelerin olağanüstü yoksulluğu ve çaresizliğine ilişkin gözlemleri sonucunda, tek çözümün devrim olduğu kanısına vardı. Latin Amerika'nın ayrı uluslardan oluşan bir topluluk değil, kültürel ve ekonomik bir bütün olduğu ve kurtuluşunun kıta çapında bir strateji gerektirdiği düşüncesini benimsedi. İşte, Ernesto Guevara'nın yaşama dair tüm gerçeklere uyanışı ve 'Che Guevara'ya dönüşmesi, bu yolculuklara çok şey borçlu. "Merkez İstasyon" ile yüreklere seslenen Brezilyalı yönetmen Walter Salles, adını Guevara'nın 23 yaşındayken gerçekleştirdiği yolculukta tuttuğu günlüklerden alan son filmi "Motosiklet Günlüğü" ile bu dönüşümün filmini yapmış.

23 yaşındaki tıp öğrencisi Ernesto, filmin iki genç Arjantinli kahramanından biri. Diğeri 29 yaşındaki kimyager Alberto Granado. İki kafadar, Latin Amerika'yı boydan boya keşfetmek üzere, 39 model eski püskü bir Norton 500 motosikletle 1952'de yola çıkarlar. Ernesto, sağlık sorunları olan (astım hastası) çekingeni bir genç. Buna karşılık Alberto, hedonist ve daha sosyal biri. Biraz çapkın olan hayat dolu bir adam. Karakterlerindeki bu farklar yol boyunca ortaya

çıktırıyor ve yolculuğa renk katıyor. Arjantin'den Şili'ye, oradan Peru'ya, birçok Latin Amerika ülkesini kapsayan yolculuk boyunca görüp yaşadıkları, iki adamın geleceklerini şekillendiriyor. Yol boyunca rastladıkları insanlar sayesinde önceleri bilmedikleri bambaşka bir Latin Amerika ile karşılaşılıyorlar, İnka uygarlığı iki genci derinden sarsıyor, Peru'da gözlerden uzak bir cüzam kolonisinde ise gerçekleri görüyorlar. Ekonomik sistemlerin tanımladığı şeylerin değerini sorguluyorlar. Ahlak ve siyaset üzerine yeni fikirler uyanıyor içlerinde. Yolculuk sonunda Alberto, Buenos Aires'e dönüp bir klinik açmaya, Ernesto Guevara ise, 'Che' olmaya, yollara düşüp, içindeki devrim ateşinin gür sesine kulak vermeye karar veriyor. Bu her ikisi için de kesin birer tercih demek. İki dost, birbirlerine sarılıp ayrılırken, gelecekte onları nelerin beklediğini az çok biliyor gibiler.

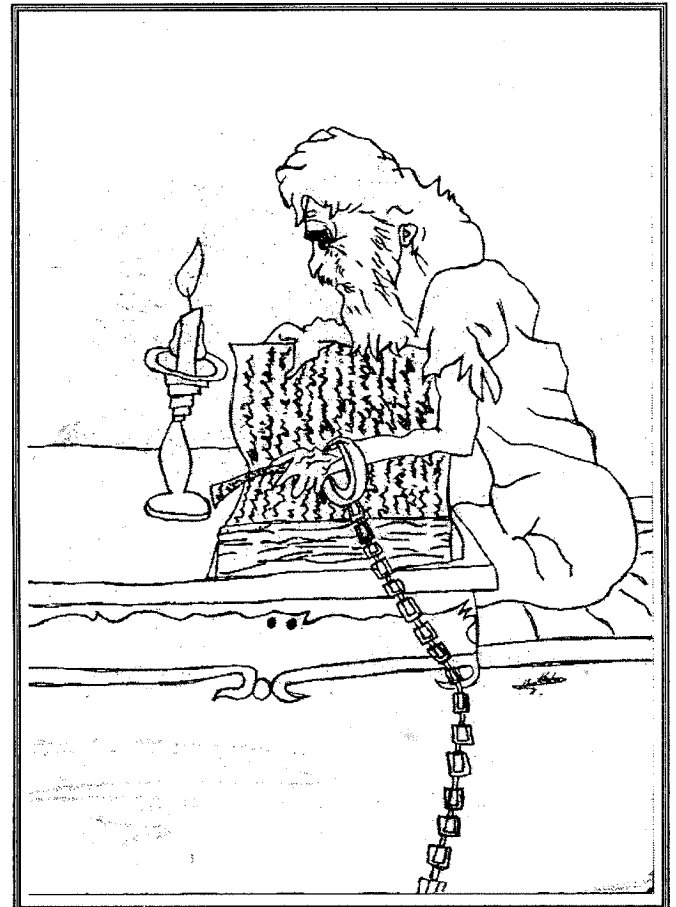

kararları gözler önüne sermiş. Dünyayı tanımak, yaşadığımız gezegene dokunmak ve şekillenmek, "biz kimiz" sorusuna bir cevap bulmak, hepsinden önemlisi kişiliğimizi oluşturarak insanlara yarar sağlamak üzerine bir yol hikâyesi anlatmış. İnandığımız değerler için tüm benliğimizle onlara sarılmamız gerektiğinden, insan olmanın ve tüm oluşları anlamının doğasında bu önemli erdemin yattığını vurguluyor.

Partiye Övgü

Bertolt Brecht

İKİ GÖZÜN VARSA SENİN
BİNLERCE GÖZÜ VAR PARTİNİN
HER YOLDAŞIN BİLDİĞİ KENDİ KENTİ,
BEŞ KİTANIN BEŞİNİ DE BİLİYOR PARTİ.
HER YOLDAŞIN BİR VAKTİ SAATİ VAR,
PARTİNİN İSE TARİH SAATİ
HER YOLDAŞI YOKEDEBİLİRLER HER AN
PARTİ İSE YEDİ DEĞİL, BİNLERCE CAN.
YİĞİNLARIN ÖNCÜSÜ O ÇÜNKÜ
VE YÖNETİYOR CENGİ
GERÇEĞİN BİLİNCİYLE İŞLENMİŞ OLAN
BAŞYAPITLARIN KILINCI İLE.

Tavır

Ahmet Cenker

Seçimlere Giderken...

Merhaba kardeşlerim; Bildiğiniz gibi son gelinen süreç aşamasında erken seçimlere giden yola doğru yelken açtık. Geçen yıl Aralık seçimlerinde başa geçen CTP-DP hükümeti yaptığı ve yapamadığı icraatlarla halka istediğini ve talep ettiğini veremedi, meclis içerisinde doğan aritmetikler sonucu azınlığa düştü ve tükenmiş duruma geldi.

Halkın Aralık seçimlerindeki talebi neydi peki? Binlerce kişi İnönü Meydanı'na DP gibi statükocu bir partinin hükümete girmesi için mi, yoksa CTP gibi burjuva çıkarları uğruna bugün hala daha halkın barış taleplerini yerine getirmekten kaçan ve barışı AB, Türkiye, Yunanistan ve ABD ile getirme amaçlı emperyalizmle kolkola hareket eden bir partiyi başa getirmek için mi toplanmışlardı?

Hiçbirisi değil. Halk sadece ve sadece bağımsızlık, özgürlük ve barış

istedi. İnsanlar o meydana gitmek için ille de o planda "BM çatısı altında AB üyesi Federal Bir Kıbrıs" planı mı olması gerekiyordu sizce? O süreçte barış özlemi içinde olan halkımız önünde artık engel tanıyacak durumda değildi ve barışı her koşulda talep edecek durumdaydı. Sonuçta referandum gidildi ve burjuva-emperyalist dahi olsa adamızda burjuva bir anlaşma öneren bu plan kabul edilmedi ve uygulanmaya konulmadı. Peki bu hükümet daha sonra ne yaptı? Referandum sürecinden sonra burjuva çözüm için doğrudan görüşmeler neden donduruldu?

CTP ve CTP tipindeki diğer partilerin kaçırdıkları nokta budur. Bunun için halkın barış isteğine cevap veremezler. Bundan dolayıdır ki CTP, AKP ile kolkola hareket eder, bundan dolayıdır ki emperyalizm ile hiçbir zaman hiçbir zaman halkın yararına barış gelemes. Halkımız barış istiyorsa buna cevap verebilecek olan en güzel barış ancak halkların kardeşliği ile, işçimizin emekçimizin ve yoksul insanlarımızın başa geleceği bir ikti-

dar ile gelecek olan barıştır. Ancak bu şekilde bu halk gerçek barışa ulaşır. Ancak bu yolla ülkemizin üzerinden emperyal rantlar sağlayan dış güçler hak talep edemez.

Çok merak ediyorum. Acaba Türkiye'deki AKP, biz Kıbrıs halkını çok mu seviyor ki Annan planına "Evet" dememizi talep etti? AB için ABD için çok mu önemliydi Kıbrıs halkına barışın gelmesi? Hiçbirisi değil. Hepsisi de bu adadaki çıkarlarını korumak için kendi kendileri içinde paylaşım yapıp masa altı hesaplar yapan güçlerdir. Bunu halk artık çok iyi biliyor.

Halkımıza inanalım. Memleketimize dört elle sarılalım. Göreceğiz ki bu ülkede bir halk var. Bu ülkede memleketine, yurduna bağlı emperyalizme geçit vermeyen, "bu memleket biz-imdir, biz yöneteceğiz" derken bunu kalpten, yürekten söyleyen ve bunun için en gerçek, en ilerici mücadeleyi veren yurtsever insanların oluşturduğu derhal barışı getirecek, sömürleri adamızdan temizleyecek ve emeği, sömürülen yoksul insan-

larımızı iktidara taşıyacak halkın partisi Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) var. Ancak ve ancak KSP'nin önderliğinde barış güçleri bu adada bir araya gelse bu adaya barış gelir. Ancak ve ancak Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin önderliğinde devrimci güçler bir araya gelse adamız sömürdenlerden temizlenir. Emeğin iktidarı, yoksul halkımızın iktidarı ancak ve ancak Kıbrıs Sosyalist Partisi iktidarı ile gelecektir. Marksizm-Leninizm rehberiyle hareket bu ülkede izlenmesi gereken tek yoldur. Emperyalizmi devirelim, halkımızı kurtaralım ve adamızda halkların kardeşliği ile emeği, yoksul insanımızı hükümete taşıyalım. Hedef budur, doğrusu da budur. Barış bu şekilde gelecek. Bunu hep birlikte göreceğiz...

Halkımız için, ülkemize barışın gelmesi için, sömürlerin işgalcilerin adamızdan def olup gitmeleri için...

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

Yaşasın Marksizm-Leninizm Yolunda Verdiğimiz Devrimci Mücadelemiz!

Yaşasın Kıbrıs Sosyalist Partisi!

İspanya İç Savaşı...

Sayı 133'den devam

Halkın Anti-Faşist Birlikleri İçin Mücadele

Yönetici sınıflar eskisi gibi ülkeyi yönetemiyorlardı. Kendi aralarında anlaşmazlıklar sürüp gidiyordu.

Sağ Koalisyon Hükümeti 1935'te devrildi.

Komintern ve İspanya Komünist partisi anti-faşist Cephenin örgütlenmesi için var gücüyle uğraşıyordu. Bu Anti-faşist cepheye orta sınıfları temsil eden sol-Cumhuriyetçileri de katmak için çalışmalar başlatıldı.

Diğer yandan İspanya Komünist Partisi

PSOE'ye ikisinin oluşturacağı ortak bir koordinasyon komitesi kurmayı teklif etti.

Proletaryanın birliği için bunun yapılmasının elzem olduğunu vurguladı ve 9 ay bu iş için uğraştı. Bu yaklaşım Komintern ve Stalin tarafından öngörülen bir yaklaşımdı. (Bkz Dimitrov'un günlüğü).

Bu dönemde Komünist Partisi'nin etkinliği ve gücü artmaya başladı. Ancak İspanya Komünist Partisi ayrıca PSOE ile organik bağları güçlendirmek için atılımları artırdı. Amaç işçi sınıfının birliğini sağlamaktı.

Mayıs 1935'te İspanya Komünist Partisi tüm anarşist sosyalist ve komünistlere Halkın Anti-faşist Birliği programının ne olması gerektiğini açıkladı.

13 maddelik programın en önemli maddeleri şunlardı:

1. Büyük toprak sahipleri ile kilisenin ve hükümetin tüm topraklarına el koyma ve köylülere ya da kolektiflere dağıtma.
2. Büyük endüstri işletmelerinin, finans, taşımacılık ve iletişimin karşılıksız millileştirilmesi.
3. Katalonya, Bask ve Galiçya'ya tam otonomluk.
4. Kuzey Fas ve diğer İspanyol sömürgelerinin derhal ve şartsız kurtuluşu
5. Askeri güçlerin dağıtılması ve işçi ve köylülerin silahlandırılması

6. Komutanların askerler tarafından seçildiği İşçi-Köylü Kızıl Muhafızların oluşturulması

7. SSCB ile proleter dayanışma.

Bu önerileri sunan İspanya Komünist Partisi daha

da fazla güçlenmeye başladı. Ancak UGT ve PSOE içinde fraksiyonlar çatışması artarak sürüyordu. Devrimin seyrinin ne olması konusunda karar veremiyorlardı.

Troçkistler

1935 yılında Troçkistler yeni bir parti kurdular (POUM). Bu parti anarşistlerle sıkı ilişkiler içerisinde sürekli olarak "işçi hükümeti" kurulmasını talep ediyordu. Devrimin burjuva demokratik yönünü görmek istemiyorlardı. Tipik Troçkist tavırla devrimi yenilgiye uğratan strateji ve taktikler savunuyor-

lardı. Köylülerin durumunu dikkate bile almiyorlardı.

Halk Cephesi

15 Ocak 1936'da Halk Cephesi Programı resmi olarak açıklandı. Bu cepheyi İspanya Komünist Partisi, PSOE, UGT ve sol-Cumhuriyetçiler oluşturuyordu. Anarşist CNT, onun siyasal örgütü FAI (İspanya Anarşist Federasyonu) ve Troçkist POUM bu cephede yer almayı ret etti.

Cephe programını açıkladıktan hemen sonra seçim kampanyasına geçildi. Seçim kampanyası sırasında İspanya Komünist Partisi tüm monarşist ve faşist örgütlerin dağıtılmasının gerekli olduğunu vurgularken aynı zamanda Katalonya, Bask ve Galiçya halklarının da tam özgürlüğünü savundu.

Seçim sonucunda Halk Cephesi milletvekili seçimlerinin yüzde 60'ını kazandı. Ancak oyların toplamına bakıldığında bu toplam oyların yüzde 43'ünü temsil ediyordu. Gericiler-faşistler kırlarda etkili durumdaydılar.

Bu süre içinde bir dizi eylemler meydana geliyordu. Köylülerin toprak işgal-leri devam ediyordu.

İspanya Komünist Partisi seçimlerin sonuçlarının belli olmasından hemen sonra 25 Şubat tarihinde yeni hükümetin şunları hayata geçirmesi talep ediyordu.

1. Köylülere ait olmayan tüm topraklara el konulup köylülere dağıtılması (ya bireysel ya da kolektif)

2. Köylülerin tüm borçlarının silinmesi. Ücretlerin artırılması. İş saat-

lerinin azaltılması.

3. Bankaların, demiryollarının ve büyük işletmelerin devletleştirilmesi.

4. Katalonya, Galiçya ve Fas'ın ezilen halklarının kurtuluşu.

5. Sivil Muhafızların dağıtılması ve Halkın silahlandırılması.

6. Düzenli ordunun gerici komutanlarının görevlerine son verilmesi ve komutanların halk tarafından seçilmesi.

7. SSCB ile dost ilişkiler.

Anarko-Sendikalistlerle Troçkistler Halk Cephesi'nin taktiklerini burjuva reformist taktikler olarak lanse ettiler. Anarşistlere göre "ayaklanarak sosyal servete el konulmalıydı". Faşizme karşı demokratik güçlerin birliği ortak savaşmamalıydı.

Komünistler anayasal metotlarla faşistleri ve gericileri yok etme girişimine başladı. Bunu da "yeni

tipte halk cumhuriyeti" olarak açıkladılar.

1 Temmuz 1936'da İspanya Komünist Partisi, Halk cephesindeki milletvekillerine Ekim 1934 ayaklanmasının bastırılmasında rol alan herkesin (o dönemin gerici başbakanı dahil) tutuklanıp cezalandırılması için yasa geçirilmesi önerisinde bulundu. Ancak sol-Cumhuriyetçiler buna yanaşmadılar.

Faşistler gelişmekte olan durumu gördükleri için Solcu polis şefine suikast düzenlediler. Bunun ardından Faşist Falajist Parti Başkanı tutuklandı ve aynı gece polisler tarafından kurşuna dizildi.

Bu dönemi anlatan burjuva Stanley Payne şunları yazıyor:

"Sadece komünistler kısa dönem için sistemli bir programa sahiptiler."

Devamı sayfa 7'de...

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKİM

Siyasetimiz, İnancımız ve İşçi Sınıfının Öncüsü Partimiz

Bu sayfalardan, ta 1996'dan başlayarak defalarca yazdık ve anlatmaya çalıştık,

Kıbrıs Sorunu, bugün dünyamızı hegemonyası altında tutan büyük sömürge güçlerinin tüm dünyada işledikleri insanlık düşmanı suçların adamıza yansımalarıdır.

Yani sorun Kıbrıslı Türkler (KT) ile Kıbrıslı Rumlar (KR) arasındaki anlaşmazlıklar değil, KT ve KR'in çatışması üzerinden çıkar elde etmeye çalışan güçlerin siyasetleri sorunudur.

Aynı şekilde adamızda bu sorunların yaşanmasına neden olanlar, sorunlara çözüm bulma konusunda da tüm dünyada olduğu gibi adamızda da defalarca sınıfta kalmışlardır. Bunun örneği, Orta Doğu'dadır, bunun örneği Afrika kıtasını yakıp kavuran kabile savaşlarıdır, bunun örneği Asya'da ve Avrupa'da yaratılan etnik katliamlardır, Hindistan, Yugoslavya vb.

Ve tabii en bariz örneği de Kıbrıs'tır. 1960'a kadar İngiliz sömürgesi altında olan adamızda, yine İngiliz Sömürge Yönetimi tarafından dünyanın birçok yerinde uygulanan "böl-yönet" politikası bahsi geçen konuya güzel bir örnektir.

Günümüze kadar olan sürece bakılırsa, yine sorunu yaratan bu güçlerin yarattıkları sorunlara çözüm bulmakta ne kadar başarısız oldukları kolayca anlaşılır, 1977-79 Doruk Anlaşmaları, Gali Fikirler Dizisi, Güven artırıcı önlemler paketi ve son olarak da

Annan Planı.

Başta da değindiğim gibi, bu çabaların sorunu çözmede ne kadar başarısız olduğu ve başarısız olmaya devam edeceği, bu sayfalarda daha önce defalarca yazıldı, çizildi.

Hatta son iki senedir bu olgular Kıbrıs Sosyalist Partisi tarafından da defalarca anlatılmaya çalışıldı.

Bir çok kişi bunları duymaktan usandı, ama bizler bunları dile getirmekten usanmadık, hatta tam tersi süreç bizlerin, dile getirdiğimiz olguları yaşayarak tamamiyle kavranmasını ve inanmasını sağladı.

Bilindiği gibi KSG ve KSP, Annan Planı ortaya çıktıktan sonra, oturdu ve süreci bir kez daha değerlendirerek önüne "Annan Planı, Strateji ve Taktik" broşüründe yer alan açıklamaları koydu.

Amaç, KSP'nin anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetini anlamamış, desteklemeyen, burjuva plan peşinde giden barış yanlılarına, Annan Planı'na taktiki bir destek vererek burjuvazinin sorunu çözmede ne kadar başarısız olduğunu yaşatarak öğretmekti.

Açıkcısı bu süreçte KSG-KSP siyasetini savunan bir çok kişi gibi ben de halkın baskısı nedeni ile bu kez burjuvazinin anlaşacağına ve Annan Planı çerçevesinde bir anlaşmayı Kıbrıs'ta uygulatacaklarına inandım.

Ama dediğim gibi süreç, ta başından "Çözemezler" diyen siyasetimizin

doğruluğunu kanıtladı ve bu kanıtları bizlerin de bu siyaseti iyice kavramasını sağladı.

Çözemediler çünkü KSG-KSP siyaseti ortaya koymuştu ki; burjuva şartlarda bir anlaşma ancak ve ancak halkın baskısıyla mümkün olabilirdi, yoksa bu rezil burjuvalar, kendilerinin belirlediği şartlarda bir anlaşmaya bile, yani Annan Planı çerçevesinde, yanaşmayacaklardı.

Ve bir ara bizlerin de gözden kaçırdığı ya da AKEL'e güvenmesi sonucu gözardı ettiğimiz Güney Kıbrıs'ta bir halk hareketinin oluşmaması faktörü, burjuvazinin rahat hareket etmesine olanak sağladı ve tarihe burjuvazinin rezilliği namına bir not daha düşüldü.

Bugün geline nokta KSG-KSP olarak ortaya koyduğumuz siyaseti yaşatarak doğrulamış ve bizlerin siyasetimize olan güvenini çelikleştirmiştir.

Şu an önümüzde duran gerçeklik Kıbrıs Sorunu'nu çözmenin tek yolunun burjuvaziye karşı, emperyalist politikalara karşı geliştirilecek bir mücadele olduğudur, dünyanın tüm diğer yerlerindeki sorunlara bulunacak çözümlerde olduğu gibi.

Birçok kişi bu gerçekliği görse de, "azınlık düşüncesi" olmasını bahane ederek, böylesi bir anti-emperyalist mücadeleyi vermekten kaçınıyor.

İyi birer Marksist-Leninist olmaya

çalışan bizler, ilk önce doğanın ve toplumun gelişim yasalarını kavramaya çalışırız ve bu kavrayış arttıkça anlarız ki; toplumun gelişimi nicel değişikliklerin, nitel değişikliklere dönüşümüyle bire bir bağıntılıdır.

Yani toplumun nitel olarak değişimi için nicel değişiklikler birikimi şarttır ve bu gelişim kaçınılmaz olarak yaşanmaktadır.

Gelecek gelişen ve büyüyen güçlerin elinde şekillenecektir ve bugün gelişmekte olan güçlerin başında işçi sınıfı gelmektedir.

Ülkemizde de emperyalizme karşı verilecek mücadelenin başını bilinçlenmiş ve örgütlenmiş işçi sınıfı çekecektir.

Örgütlü bir işçi sınıfı ise Marksizmi-Leninizmi kendine temel alması Komünist bir parti önderliğinde olacaktır.

Bu yolda ilerleyen Partimiz, Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi, Tüm dünya İşçi Sınıfına Kıbrıs adasından bir ışık yakacaktır.

Gelecek, Kıbrıs İşçi Sınıfının M-L temellere sıkı sıkıya bağlanmış Partimiz önderliğinde vereceği mücadelede şekillenecektir!

Yaşasın Tüm Kıbrıs'ın İşçi Sınıfı Partisi!

Yaşasın Kıbrıs İşçi Sınıfının Anti-Emperyalist Mücadelesi!

BİR TESPİT YAZISI

Sayı 133'den devam

III. DEVRİMCİLERE DÜŞMAN OLMAK YAHUT KESKİN SINIF MÜCADELESİ

Bu sistemde düşmanlar çok yönlüdür. İlk kulvarda görünen düşmanlar, emperyalizm, yerel burjuvazi, zengin köylülük (ücretli köylü çalıştıran kapitalist köylüler), bunların bekçisi olan sivil ve resmi faşistler, kontr-gerilla, istihbarat servisleri vb vb...

Bu konuda sorun yoktur sanırsınız...

Bunun yanında farklı kulvarlarda gibi görünen ama esasında aynı barikatta birleşen düşmanlar da vardır.

Bunlar, ML adına iş yapmaya çalışan ama teorileri ve de pratikleri ile ML'yi iğdiş edenlerdir.

Bunlardan kimileri sağa, kimileri de sola kaymış oportünistlerdir.

Yani, düşmanlık çift yönlüdür.

Birinci yön emperyalizm, burjuvazi vs...

İkinci yön de burjuva ideolojisinin işçi sınıfı hareketine sızmış olan (bilinçli ya da bilinçsiz) unsurları, yani sağ/sol oportünistler.

Emperyalizm, ML'ye düşmandır ve bunu açıkça ortaya koyar, pratikte de uygular.

Ama sağ/sol oportünizm, ML adına iş yaptığı oranda ML'yi "sahiplenir".

İşçiler arasında ML'nin ne olduğu konusunda kafa karışıklığı, irade ve eylem karışıklığı yaratır.

ML'nin temel tezlerini, teorisini rezil eder.

Devrimi çıkmaz ayın son çarşambasına erteler.

Kendini sol olarak da gösterse, sağa kaymış olarak da görünse, ML'den sapsamış her çizgi ML aleyhine, işçi sınıfı aleyhine, her sene öldürülen 40 milyon insanın katilleri lehine ve daha nice 40 milyonların kanı üzerine iş yapmaktadır.

Bu bakımdan, tam anlamıyla ML

olmayan her akım siyasi-ideolojik düşmandır.

Bugün örneğin CTP nasıl ideolojik olarak düşmanımızsa ve biz de sınıf savaşımının bir parçası olarak bu arkadaşlarla nasıl ideolojik olarak mücadele ediyorsak, işçi sınıfını bu yoldaşların etkisinden nasıl kurtarmaya çalışıyorsak, (ama aynı şekilde yeri geldiğinde beraber de iş yapıyorsak) yine örneğin bir Troçkist yahut Mao'cu örgüt ile de aynı şekilde mücadele ediyoruz, sınıf savaşımının bu anlamdaki gereklerini yapıyoruz (birlikte iş yapmaya da çağırılarda bulunuyoruz).

Şunu kimse aklından çıkarmasın; komünist olmak ayrı, devrimci/demokrat olmak ayrıdır.

Devrimci demokrat çevrelerin komünizmden nasibini almamış teorilerini, sırf onların bireysel şiddet eylemlerine, kahramanlıklarına saygı duymak adına kutsamamızı, benimsememizi kimse beklemesin.

Kişilere duyulan saygı farklı bir barikatır, onlara duyulan saygının, sapkın ideolojilerini benimsememizi gerektirdiği noktası çok farklı bir barikattır.

Örneğin, Deniz Gezmiş'in yiğitliğine, fedakarlığına saygı duymak ve ona bu anlamda toz kondurmamak farklı ve doğru bir tavir, Deniz Gezmiş'in ML olmayan siyasi-ideolojik yapısını eleştirmek, onu benimsememek ve emekçi kitlelerce benimsenmemesi için elinden geleni yapmak çok farklı ve yine doğru bir tavidir.

Biz, bunu yapıyoruz.

Bu yüzden de hem dostluk elimizi uzatıyor, hem de siyasi anlamda dişe dişe olan düşmanlığımızın hakkını veriyoruz.

Aynı şekilde, bunu yapan sadece biz değildir.

Türkiye'deki yoldaşlarımız da bunu yapıyorlar.

Ama her nedense onlar bu ideolojik düşmanlığın hakkını verdiklerinde Birleşik Cephe (BC)'nin önüne set çekmiş olmuyorlar, biz yaptığımızda duvarları örmüş oluyoruz!

Bizim mikro-çipler ile komünist topluma yürüme düşüncemize neden karşı çıkıyorlar?

Annan Planı sürecine verdiğimiz destekten ötürü neden bizi "kara liste"lerine alıyorlar?

Bunlar da ideolojik olarak düşmanlığın bir belirtisi değil mi?

Bunlar neden görmezden gelinmek isteniyor?

Çünkü, yanlış olan temel teorik tezlerin tartışılmasından çekiniliyor.

Ütopyaların enkazı altında kalınmaktan korkuluyor.

Hani cesur olmalıydık yoldaşlar?

"Sınıf mücadelesinde ML olan ve olmayanların çatışması da bu mücadelelenin bir parçasıdır" fikri eğer doğruysa, bu arkadaşlar neyin ML olduğu, neyin olmadığı konusunda bilgiye değil duygularına güvenerek bir ayırım yapabildikleri oranda batağın dibine kadar saplanmaları kaçınılmazdır.

ML olmayana karşı mücadele edilmeli mantığını işine geldiğinde kabul eden (mesela CTP'ye, BKP'ye vs. karşı ideolojik mücadele ettiğimizde destekleyen) ama işine gelmediğinde de kabul etmeyen (örneğin Türkiye'deki X dergisi çevresini eleştirdiğinde bunu kabul etmeyen ama aynı çizgideki Y çevresini eleştirdiğinde bu işe bayılan, ya da Enver, Mao eleştirisi yaptığımızda bundan büyük keyif alan ve insanlara "vay Maocu, vay Enverci" diyebilen ama yine X çevresine herhangi bir eleştiriye tahammül dahi edemeyen), işin özünü gizlemek için bilinçsizce oportünizme kaymaktadır.

Verdiğimiz ideolojik mücadeleye (ideolojik sorunlarda aynı fikirde değilseniz, birbirinize düşmansınız demektir, bu bilimsel bir durumdur ve burjuva anlamdaki düşmanlık şeklinde anlaşılmalıdır) değer

biçmeyenler, "çok sert" bulanlar (90'larda "çok sert" yenildik ama ne haber?) esas nedenlerini ve niyetlerini ortaya koysunlar.

ML'ye ters iş yapanın görüşlerini benimsememizi (sırf kendi sempatisinden dolayı) ya da en azından öyle sövmememizi, yoksa nasıl BC kuraçığımızı merak ettiklerini, önümüze set çektiğimizi, bu işin böyle olmayacağını söyleyerek anti-ML tezleri dolaylı olarak kabul etmemizi önermesinler.

Çünkü bu imkansızdır.

Zamanında Özker Özgür, "herkesin ideolojik farklılıklarını bir yana bırakarak birlikte olması gerekiyor" dediğinde, "o zaman Özker Hoca, sen bırak ideolojik farklılığını ve AEBCH için savaş" dediğimizde işte tam da bu noktaya parmak basıyorduk.

İdeolojik farklılığımızı terk etmeyiz.

Eleştirilmekten korkmayız.

Gelen eleştiri doğru noktadaysa kendimizi düzeltmeyi biliriz.

Haksız yöndeyseniz, doğrularımızı ısrarla savunuruz.

Bizden AEBCH siyasetimizi iptal etmemizi isteyen (açık açık bunun söylenmesine de gerek yok a yoldaşlar, destek vermemek bu anlamda gelir) yoldaşlarımızla bu konuda da, diğer konularda da mücadelemiz devam edecektir.

ML ile ML olmayan tezlerin kapışması, ve bu kapışmanın şiddeti kimsenin X, Y, Z örgütüne olan sempatisine, sevgisine, saygısına göre belirlenemez, belirlenmeyecektir de.

Zamanında Lenin, hocası Kautsky'yi nasıl siyasi arenadan temizlediyse, bizler de Türkiye'deki yoldaşlarımızın siyasi hatalarını temizlemeye, ve bunu yaparken de birlikte iş yapmaya, hem de AEBCH temelinde iş yapmaya kararlıyız.

(Plehanov'u hatırlayınız lütfen bir zahmet)

"Hem eleştir, hem de beraber iş yap, olacak şey değil" mantığını güdenlerin yeri ne yazık ki YKP, CTP, BKP gibilerinin yanındır, sol sapma, sonunda sağ sapmayla aynı yere çıkıyor gördüğünüz gibi...

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin ATILIM Kongresi'ne Giderken

Avrupa'da bir hayalet dolaşıyor - Komünizm hayaleti. Eski Avrupa'nın bütün güçleri bu hayaleti defetmek üzere kutsal bir ittifak içine girdiler: Papa ile çar, Metternich ile Guizot, Fransız radikalleri ile Alman polis ajanları.

Muhafifleri tarafından komünist olmakla suçlanmamış muhalefet partisi nerede vardır? Bu lekeleyici komünizm suçlamasını, daha ilerici muhalefet partilerine olduğu kadar, gerici hasımlarına karşı da gerisin geriye fırlatmamış muhalefet nerede vardır?

Bu olgudan iki şey çıkıyor:

I. Komünizmin kendisi, daha şimdiden, bütün Avrupa güçleri tarafından bir güç olarak tanınmıştır.

II. Komünistlerin açıkça, tüm dünyanın karşısında, görüşlerini, amaçlarını, eğilimlerini yayınlamalarının ve bu Komünizm Hayaleti masasına partinin kendi Manifestosu ile karşılık vermelerinin zamanı çoktan gelmiştir.

(Karl Marx ve Frederik Engels. Komünist Parti Manifestosu)

156 yıl önce Komünist Parti Manifestosu ile tüm dünya işçilerine ve onların hasımlarına bilimsel sosyalizmi (Komünizmi) Marx ve Engels'in önderliğinde ilan eden komünistler ne kadar haklıydılar.

Tüm dünyayı saran komünizm tehlikesine karşı komünizm düşmanları gerici olsun liberal olsun elele verdiler. Fakat güçleri komünistleri yok etmeye yetti ancak komünist ideolojiyi yok etmeye yetmedi ve yetmeyecek.

Proletaryanın İlk devleti

İşçi sınıfı ilk devletini Sovyetler birliğinde kurdular. Komünizmi inşaaya geçtiler. Sosyalizmin inşasını zaferle başardılar. Faşizme karşı savaştan zaferle çıktılar. Tüm bunları burjuvazi saklamaya çalışıyor. Ne yapsa ne etse bu gerçekleri gizleyemez. Komünizm ateşini söndürmeye girişenler çeşitli yerlerden sürekli olarak fıskıran komünizm alevleriyle karşılaşmaktadırlar. Söndürdüklerini sandıkları komünizm alevleri her yerden fıskırıyor. Sovyetlerin zaferi dünyanın tüm işçilerine ve ezilen halklarına bir meşale gibi yol gösterdi. Bu ezilen kitlelere azami kar uğruna insanlığı köleleştiren insanlığı yok etmeye girişen emperyalizme karşı mücadelelerinde örnek oldu.

Kıbrıs'ta Komünizm

Ülkemiz Kıbrıs'ta da bu emperyalizm canavarına karşı bayrak açan Kıbrıs Komünist Partisi (KKK) Kıbrıs işçi ve emekçileri arasında daha 1930'larda

büyük saygınlık kazanmıştı. İngiliz Emperyalizmi KKK'nın liderlerini hapse attıysa da sürgüne gönderdiyse de Kıbrıs'taki komünizm ateşini söndürmeye gücü yetmedi.

Komünizm ruhu Kıbrıslı işçilerin arasında var olmaya devam etti. Emperyalizm Kıbrıs işçi ve emekçilerine karşı her türlü entrikaya girişmesine, milli temelde kırdırmasına, katliamlar düzenlemesine karşın yine de Kıbrıs'ta ortak vatan ruhunu yok edemedi. Halkı 30 yıl birbirlerinden izole etmelerine rağmen yine de ortak vatan ruhunu yok edemedi. Kıbrıs halkı bu emperyalistlerin her türlü oyuna başvuracaklarını artık görüyor. Komünizm tüm bunlara karşın Kıbrıs'ta var oldu. Partimiz Kıbrıs Sosyalist Partisi işte bu komünist azimle kuruldu.

Kıbrıs'ta bir hayalet dolaşıyor. Komünizm hayaleti. Milliyetçiler "solcuları" komünizmle suçlarken "solcular" milliyetçileri komünistlere arkayla çıkarak suçlamaktadır. Kıbrıs'taki bu durum açık bir gerçeği sergilemektedir. Kıbrıs'ta komünizm yeniden bir güç olarak tanınmaktadır. Bu komünizm gücünün bir

parçası olmaktan duyulan gururu kimse yaşayamaz. Bu gururu milliyetçiliğe faşizme, gericiliğe, işgale ve emperyalizme karşı başkaldıranlar yaşayabilir. Bu gururu Kıbrıs'ta komünizmi kurmak için canla başla ve azimle çalışanlar ancak yaşayabilir. Bu komünizmin bireyleri olarak gurur duymak en büyük hakkımızdır.

Komünistler dünyanın her yerinde emperyalizmin siyasal düzenine karşı bütün devrimci hareketleri destekler.

Komünistler dünyanın her yerinde emperyalizme karşı yurtsever, demokratik partiler arasında birlik ve anlaşma sağlanması için gayret gösterirler.

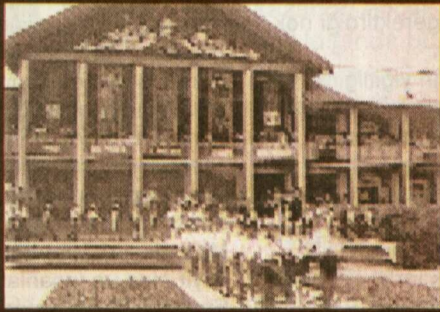
Komünistler, kendi görüşlerini ve amaçlarını gizlemeye tenezzül etmezler. Hedeflerine ancak tüm mevcut toplumsal koşulların zorla yıkılmasıyla ulaşabileceğini açıkça ilân ediyorlar. Varsın egemen sınıflar bir komünist devrim korkusuyla titresinler. Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri yok. Kazanacakları bir dünya var. (Karl Marx ve Frederik Engels. Komünist Parti Manifestosu)

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİZ BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİNİZ!

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİZ!

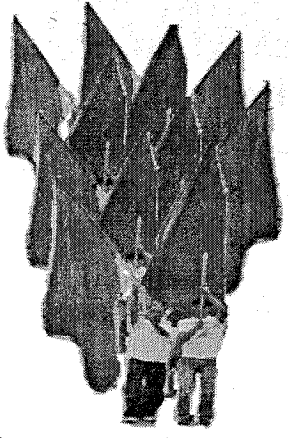
KOMÜNİZM ZAFER KAZANACAKTIR!

Kıbrıs'ta
SOSYALIST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681
Baskı:Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Kasım 2004, Yıl:1 Sayı:15

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

III. YKP Gençlik Konferansı yapıldı

KSP Gençlik Birimi (KSP-GB) Geçtiğimiz haftalarda III. YKP Gençlik konferansına katıldı. Değişik konuların tartışıldığı konferansta KSP GB de bir mesaj verdi. Kıbrıs'ta emperyalist oyunlara son verilmesi çağrısını yapan KSP-GB'nin konuşmasını aşağıda yayınlıyoruz.

Dostlar,

Kıbrıs Sorunu, yaşanan uzun süreç ve mücadeleler sonunda, emperyalizmin bu türden milli sorunları

çözmekte iflas ettiğinin bir göstergesi daha olarak tarihteki yerini almıştır. Emperyalist güçlerden medet ummanın, onların çıkarlarını uzlaştırmalarını beklemenin, halkı da bu yönde örgütlemenin siyasi ve pratik sonuçları ortadadır. Bölünmüşlük ve işgal koşulları devam etmektedir. Kıbrıs'ın kuzeyi, TC emperyalistlerinin elinde bir koz olarak durmaktadır. Tüm bu olgular ışığında, Kıbrıs sorununun çözümü için alternatifi elbirliği ile ortaya koyma zamanı

gelmiştir.

KSP Gençlik Birimi olarak 3. Gençlik Konferansınızı en devrimci duygularımızla selamlar, ortak vatan için ortak mücadeleyi, anti-emperyalist bir Kıbrıs'ı hedefleyen kararlar almanızı dileriz.

Kıbrıs Sosyalist Partisi

Gençlik Birimi

6.11.2004

KIVILCIM

YKP GENÇLİK NE AMAÇLIYOR?

YBH Gençlik, 3. Konferansını "Tüm Kıbrıs'ın Sosyalist Gençlik Hareketi" sloganında toplayarak ismini YKP Gençlik olarak değiştirdi.

Murat Kanatlı yoldaşımız açılışta yaptığı konuşmada sık sık anti-emperyalizmden, anti-militarizmden, sosyalizmden bahsetti.

Kıbrıslıların milli temelde örgütlenmesinin bölünmüşlüğü derinleştiriciğinden sözetti.

Tüm Kıbrıs'ın sosyalist gençlik hareketini elbirliği ile yaratma daveti gönderdi gençlere.

Bunlar kulağa hoş geliyor.

Ancak yıllar yılı YBH'nın izlediği politikaya baktığımızda, biraz anti-işgalcilikle, biraz solculukla harmanlanarak, özünde emperyalist çözümlerin elde edilmesine angaje olduğunu görürüz.

"BM gözetimi altında, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisi, hiç değişmemiştir.

İşin sosyalistliğine gelince de, "başka bir dünya mümkün" sloganı ile işin içinden sıyrılınmıştır.

İşin anti-emperyalistliğine gelince ise, sonuna kadar işgale karşı görünmüş, ama emperyalist çözüm türlerini stratejik olarak savunmakla, işgalin neresine karşı olduğu konusunda çelişkiye düşmüştür.

Zaten, anti-işgalci olmakla anti-emperyalist olmak aynı şey değil, o da ayrı bir mesele...

KSP kuruluş bildirgesindeki "diğer partiler rejimle kolkoladır" ifadesi üzer-

ine feryadı basan YBH'lı arkadaşlarımız, rejimi Denktaş'tan, TC'den ibaret gördükleri, anti-emperyalist olamadıkları için, bizim iftira ettiğimiz noktasına bile gelmişlerdir.

AB'ciliğin, emperyalist çözümseverliğin maskesi ise her zaman "AB içindeki sosyalist hareketle bütünleşmek" olmuştur...

Sanki şu anda uluslar arası dayanışmanın önünde Çin seddi var?

Konferansta bir konuşma yapan Alpay Durduran ise, ilginç noktalara temas ediyordu.

Ne diyordu mesela Durduran?

"Kıbrıs sorunu gibi bir sorun bizi gerçeklerden uzaklaştırıyor"

Emperyalizmin yarattığı sorun, bizleri gerçeklerden uzaklaştırıyor Durduran'a göre...

Demek ki emperyalizm gerçek değil?

Öyle mi?

Devamla konuşma daha da ilginçleşiyor;

"Sorunun çözümü için uluslar arası dayanışma şart. Biz çağırdık, BM bize plan sundu, bunu da referanduma sundu. Reddedilmesi için de elinden geleni yaptılar. İyi bir yönetim nasıl olur da beğenmediği bir planı referanduma sunar? Biz oturup çözüm formülünü birlikte bulalım."

"Gerçek olmayan" emperyalizmin marifetleri eksik de olsa belirtiliyor bu cümlelerde.

Ancak önemli bir nokta; "Biz oturup çözüm formülünü birlikte bulalım."

Biz defalarca önerdik, buyrun, madem bizim AEBCH planından "hayır gelmez", kendi çözüm planınızı oluşturun diye.

Ama dinlenmedi.

Şimdi mi akla geliyor?

Neyse, geç olsun da güç olmasın demişler...

YKP, bu işe önderlik etsin, bizden tam destek...

Tüm ilerici, barışsever güçler - Rum'uyla, Türk'üyle- bir araya gelsinler, kendi planlarını oluştursunlar.

Bunu da, Kıbrıs halkının planı olarak BM'ye mi, AB'ye mi nere isterlerse sunsunlar.

Bizden tam destek...

Haydi YKP ve de YKP Gençlik.

Bu işe önderlik ediniz...

İyi de konferansın ana sloganı; "Tüm Kıbrıs'ın Sosyalist Gençlik Hareketi" idi...

Şimdi kafamıza takıldı...

Yıllar yılı burjuva-emperyalist çözüm türlerini savunmak, milliyetçiliği, şovenizmi, bölünmüşlüğü besliyor-sa (bilimsel açıdan bu böyle ne yazık ki),

Anti-emperyalist bir programa sahip olmadan,

Burjuva çözüm türlerini savunduğun oranda, burjuva çıkarlarının da -ne kadar süslü laflar kullansan da- savunucusu olman kaçınılmazken,

Yani karga kılavuzdan vazgeçme-

den,

Tüm adanın sosyalist gençlik hareketi nasıl yaratılacak?

Leninizmdeki "demokratik merkeziyetçilik" ikesinin sadece "demokratik" kısmını "beğenip", merkeziyetçiliği tepeden inmecilik, disiplinlilik, otoriterlik diyerek bir kenara fırlattığında, "Sosyalist YKP"yi nasıl kuracaksınız?

Sosyal-Demokrat TKP'den ne farkın kalacak?

Kaldı ki, TKP'ye de eleştirinin bini bir parayken?

YKP'nin tüm Kıbrıs'ın sosyalist gençlik hareketini yaratma girişimini destekleriz.(Eleştiri hakkımız saklıdır)

YKP'nin "kendi planımızı oluşturma" fikrini destekleriz.(Eleştiri hakkımız saklıdır)

Bu anlamda, böylesi iddiaların yaşamla buluşmasına elimizden gelen desteği veririz.

Şu şartla; bu çalışmalar, ada çapındaki bölünmüşlüğü hizmet etmemeli, milliyetçiliği körüklememeli, ada çapında ortak örgütlenmeye hizmet etmelidir.

Kulağa her ne kadar hoş gelse de, emperyalist çözüm türleri stratejik olarak savunuluyorsa, tehlike her an kapıda demektir.

Bu anlamda, YKP gençliğin 3. Konferansını kutlar, ilerisi için tüm adayı kapsayacak yeni ortaklıkların oluşturulmasında işbirliğimizin mümkün olduğunu belirtiriz.

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

CTP'nin yeni "siyasi tezler" metinleri bizlerin kurtuluşu için ne kadar yararlıdır?

Polemik

KSP 1. Kongresi, Kıbrıs'ın emperyalizmden kurtuluşu için önemli tezleri tartışıp onaylayacaktır. Bunun karşısı siyasetler, yenilmeye mahkumdur.

Üniversite Günlüğü

DAÜ Öğrenci Konseyi seçimlerinde ülkücü faşistlerin demokrat öğrencileri kaçırıp dövmesi, öğrencileri susturamayacaktır!

Sınır küpü - Sınır küpü - Sınır küpü - Sınır küpü - Sınır küpü

Denktaş Arafat'ın cenaze törenine katılmamış. Nedeni de vize işlemlerinin uzun sürmesiymiş. İstediyin zaman zart Amerika'ya zurt İsviçre'ye gidiyorsun ama!!! Ne zaman-dan beridir "cumhurbaşkanları" vize için kuyrukta beklemeye başladı? Yoksa artık Denktaş sıradan bir vatandaş mı?!!

Günlerdir Irak, Felluce alev alev yanıyor! Amerikalılar yaktı yaktı katletti! Barışsever

AB'den ses yok!

Adaya da geçenlerde Amerikan uçağı inmiş. Ansızın tepemize bombayı bırakmasınlar!!!

KKTC ile Amerikalı yetkililer, Ercan-NewYork seferleri için gizli görüşmeler yapıyorlarmış. Yahu, bir de Gönyeli-Girne Kapısı için görüşme yapsanız da, otostop çekmekten kurtulsak!!!

Akdeniz Çevresinde Barış ve Dayanışma

EDON, Kıbrıs İlerici Gençlik Örgütü, 60. kuruluş yıldönümü dolayısıyla bir dizi paneller düzenledi. 4 ve 8 Kasım tarihleri arasında Larnaka'da Akdeniz Çevresinde Barış ve Dayanışma adı altında uluslararası seminer düzenledi ve 2005 Ağustos ayında Venezüella'da 16.'sı düzenlenecek olan "Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali" ile ilgili bilgi alış verişinde bulunuldu. Gerçekleştirilen seminerlere Türkiye'den, Yunanistan'dan, İspanya'dan, Portekiz'den, Lübnan'dan, İsrail'den, Filistin'den ve Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'ndan gençlik örgütleri katıldı. Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi (KSP-GB)'nin de katıldığı bu seminerlerde Kıbrıs sorununun yanında çevre sorunları da tartışıldı. KSP-GB Kıbrıs sorunu konulu panelde Türkiye Komünist Partisi (TKP) ve Yunanistan Komünist Partisi (YKP)'nin yanında AKEL'in de bir araya gelerek Kıbrıs konusunda ortak bir siyaset belirlemeleri gerektiğini açıkladı. KSP-GB'nin bu konu ile ilgili olarak yayınladığı belge aynen şöyle:

Değerli Yoldaşlar ;

TKP (Türkiye Komünist Partisi) ve YKP (Yunanistan Komünist Partisi)'nin de bu görüşmelerde taraf olmasından dolayı mutluluk duyuyoruz .

AKEL, YKP ve TKP'nin tekrardan biraraya gelip Kıbrıs sorunundaki

görüşlerini tekrardan ortaya koymaları çok önemlidir.

Bilindiği gibi AKEL'in Kıbrıs sorunun-daki şuan benimsediği stratejisi "BM gözetiminde iki toplum temsilcilerinin anlaşacağı federal, birleşik ve AB üyesi bir Kıbrıs" stratejisidir.

Herkesin bildiği gibi Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) bu stratejinin, Kıbrıs sorununu burjuva emperyalist sistemin sınırları içerisinde çözmeye amaçlı bir strateji olduğunu defalarca söylemiştir. Ayrıca bu, KSP ve ülkemizin tarihi tarafından kanıtlandığı gibi imkansız bir şeydir.

Buna rağmen bütün açıklamalarında bu üç partimiz (AKEL , TKP ve YKP) AKEL'in yukarıdaki çizgisini destekleme konusunda hemfikirlerdir.

Biz kesin olarak TKP ve YKP nin AKEL'in emperyalist sistemi koruyan Kıbrıs sorununu çözmeye konusundaki çizgisini destekleme kararında aynı fikirde değiliz. Buna karşılık bizim partimizin çizgisi Kıbrıs'ta anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti oluşturulması aracılığı ile Kıbrıs sorununu çözmeye ve emperyalizmin zincirini Kıbrıs'ta kırmadır.

Tabii ki bu partiler ne yaparlarsa haklarıdır. Yeter ki yaptıkları ve söyledikleri birbirini tutsun.

TKP Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'taki partilerle Kıbrıs'ı kurtarma amacıyla anti-emperyalist birleşik cephe oluşturmaya istekli olduklarını açıklar. Buna rağmen Kıbrıs'ta anti emperyalist birleşik cephe hükümeti siyaseti olan Partiyi destekleyeceğine emperyalist sınırlar içerisinde bu sorunun reformasyonunu savunan AKEL'i destekliyor.

Ve ne zaman bizim partimiz AKEL'in (ve CTP'nin) çizgisinin işlemeyeceğini kanıtlamak için ve dolayısıyla da bu Kıbrıslı partileri istediklerini elde etmek için desteklediğinde TKP tarafından emperyalist planı desteklediğimizden dolayı saldırıya uğradık. Peki, AKEL (ve CTP) çizgisiyle BM gözetiminde ne elde etmeyi bekliyordunuz? Bir emperyalist plan elde edecektiniz, bunu bilmediğinizi iddia etmeyiniz.

YKP'nin durumu daha kötüdür. Tüm yukarıdakiler onlar için da geçerlidir. Dahası Yunanistan'daki stratejilerinin anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin oluşturulmasına dayandığını iddia ediyorlar. Kıbrıs'a gelince de anti-emperyalist birleşik cephe hükümetinin söz edilmesine karşı çıkan bir stratejiyi destekliyorlar ve bizim partimizin çizgisini bile bilmek istemiyorlar.

TKP ve YKP, AKEL ve CTP'nin Kıbrıs sorununu emperyalist sistem

içerisinde çözmeye çizgisine karşı olduklarını iddia ediyorlar. Ve Kıbrıs'ta emperyalist zinciri kıran ve bu sorunu çözecek çizgiyi desteklediklerini iddia ediyorlar. Buna rağmen, bir kez daha, Kıbrıs'ta emperyalist zinciri kırmadan Kıbrıs sorununun çözülmesini destekleyen bir ortak bildirgeye imza atacaklarını göreceğiz.

Genel olarak emperyalizme karşı hiç bir lafazanlık bu çifte standardı örtmeye yardımcı olamaz. Kıbrıs pratiğinde bu üç partimiz emperyalizmin korunması için çalışıyorlar.

Kıbrıs'ın bu çok zor şartlarında lafazanlık bu çifte standardın örtülmesine yardımcı olamaz. Anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti açısından Kıbrıs şartlarının emperyalist sistem çerçevesinde reformasyonu reddedilmez, bunlar emperyalizmi yok etmek için kullanılır.

KSP, bu üç partimizin (AKEL , TKP ve YKP) Kıbrıs'ta emperyalizmin zincirini kırarak Kıbrıs sorununu çözmeye çizgisini bu toplantı aracılığı ile adapte olacaklarını ümit eder. Böylece hareketimizdeki reformizmin Kıbrıs'ı yok etmesi yerine reform çalışmalarını sonuna kadar kullanarak emperyalizmi yok etmek için ortam hazırlar.

KSP Gençlik Birimi
8 Kasım 2004

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 18

SERMAYENİN DOLAŞIMI VE DÖNÜŞÜMÜ I

1. Tek tek her sanayi hamlesi, üç aşamadan oluşan bir dolaşım biçiminde kesintisiz bir hareket gösterir. Bu üç aşamaya, sanayi sermayesinin üç biçimi denk düşer: birbirinden işlevleri itibariyle farklılık gösteren para biçimi, üretici biçim ve meta biçimi.
2. Tekil bir olay olarak değil de, periyodik olarak yenilenen bir

süreç olarak algılandığında, sermayenin dolaşımına sermayenin dönüşümü denir. Sermayenin dönüşüm zamanı, üretim zamanı ile dolaşım zamanının toplamıdır. Üretim zamanının en önemli bölümü, çalışma dönemidir.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi,
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.